

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 10. 1. 2017
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o právnom a operačnom rámci pre európsky elektronický preukaz služieb zavedený
nariadením ... [ESC Regulation]**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

So službami predstavujúcimi okolo 70 % HDP a zamestnanosti EÚ je podpora konkurencieschopnosti trhu so službami EÚ základom pre vytváranie pracovných miest a rastu v EÚ. V smernici o službách, ktorá bola prijatá v roku 2006, sa stanovili všeobecné ustanovenia, ktoré uľahčujú zriaďovanie poskytovateľov služieb a ich schopnosť poskytovať cezhraničné služby v rámci jednotného trhu. Smernicou sa podnietilo niekoľko reforiem v členských štátoch EÚ, čím sa za posledných desať rokov zvýšila HDP EÚ o 0,9 %.

Napriek tomu je potrebné využiť ešte stále veľký potenciál na rast a vytváranie pracovných miest. Pre trhy so službami EÚ by bol prínosnejší rýchlejší rast produktivity a efektívnejšie rozdelenie zdrojov. Cezhraničný obchod a investície do služieb sú naďalej nízke. Odstránenie zostávajúcich prekážok cezhraničných činností v oblasti služieb prispeje k posilneniu hospodárskej súťaže, čo bude mať za následok širší výber a lepšie ceny pre spotrebiteľov, ako aj zvýšenie miery inovácie. Riešenie týchto prekážok v rámci, ktorý už bol poskytnutý v smernici o službách, ponúka potenciál na vytvorenie ďalších 1,7 % HDP EÚ¹. Okrem toho, lepšie fungovanie trhu so službami pozitívne ovplyvní konkurencieschopnosť priemyslu, vzhľadom na to, že spracovateľský priemysel EÚ predstavuje významného odberateľa a konečného používateľa služieb. Služby v skutočnosti predstavujú 40 % hodnoty konečného výrobku v EÚ. Konkurencieschopný spracovateľský priemysel je preto podmienený dobre fungujúcim trhom so službami.

Z týchto dôvodov Európska rada zdôraznila, že „zabezpečenie prehlbenejšieho a spravodlivejšieho jednotného trhu bude dôležité pre vytváranie nových pracovných miest, podporu produktivity a zabezpečenie atraktívneho prostredia pre investície a inováciu“². Lepšie fungujúci vnútorný trh je jednou z desiatich priorít Európskej komisie. Komisia vo svojej stratégii jednotného trhu prijatej v októbri 2015 oznámila sériu opatrení na vytvorenie jednotného trhu bez hraníc pre služby³. Cieľ je jasný: obmedziť prekážky, čo uľahčí poskytovateľom služieb hľadanie nových obchodných príležitostí, pri zaručení kvality služieb pre spotrebiteľov. Tento návrh nadväzuje na stratégiu jednotného trhu.

V smernici o službách je poskytnutý vyvážený právny rámec na dosiahnutie týchto cieľov. Zabezpečuje sa v nej, aby bolo vnútroštátne nariadenie nediskriminačné, odôvodnené a primerané pre splnenie cieľov verejného záujmu. Okrem toho sa v nej vyžaduje, aby členské štáty obmedzili prekážky administratívneho charakteru, ktoré v praxi bránia poskytovateľom služieb v cezhraničnom vykonávaní svojej činnosti. Týmto návrhom sa neovplyvní smernica o službách ani dôležité zásady, ktoré sú v nej stanovené.

Tieto zásady zavedené smernicou o službách umožnili pozitívny pokrok smerom k lepšiemu fungovaniu trhu so službami EÚ. Prekážky, ktoré bránia zvýšenej integrácii jednotného trhu, sú však zároveň stále prítomné v mnohých kľúčových odvetviach služieb. To sa týka najmä odvetví služieb, napríklad služieb pre podniky a odvetvia stavebníctva, kde je pre poskytovateľov služieb často ťažké sledovať obchodné príležitosti v iných členských štátoch. Pri expandovaní do zahraničia čelia administratívnym prekážkam. Potvrdilo sa to

¹ Európska komisia, „Update of the study on the economic impact of the Services Directive“ (Aktualizácia štúdie o hospodárskom vplyve smernice o službách), 2015

² Závery Európskej rady; 28. júna 2016.

³ Oznámenie Komisie o Zlepšovaní jednotného trhu: viac príležitostí pre ľudí a podniky, 28. októbra 2015.

prostredníctvom rozsiahlych kontaktov s poskytovateľmi služieb⁴. To zahŕňa aj nejasnosti o tom, ako dodržiavať existujúce pravidlá, ktoré odrádzajú spoločnosti, najmä malé a stredné podniky, od úsilia využívať obchodné príležitosti v iných členských štátoch. Pre poskytovateľov služieb je náročné získať informácie o platných regulačných požiadavkách a postupoch, ktoré je potrebné vykonať pred vstupom na trh iného členského štátu. Okrem toho vnútroštátne pravidlá sa často vzťahujú len na vnútroštátne situácie, pričom neobjasňujú, ako by sa mali uplatňovať na poskytovateľov služieb z iných členských štátov EÚ. Preto ak sa poskytovatelia služieb snažia zriadiť trvalú prevádzku v inom členskom štáte alebo majú v úmysle dočasne poskytovať svoje služby v zahraničí, je pre nich často náročné porozumieť, ktoré pravidlá sa uplatňujú a ako. Dokončenie administratívnych formalít v rôznych členských štátoch je pre poskytovateľov služieb často komplikované a finančne nákladné.

Cieľom európskeho elektronického preukazu služieb je preto znížiť administratívnu náročnosť pre poskytovateľov služieb, ktorí chcú poskytovať svoje služby aj v iných členských štátoch. Zároveň sa tým zabezpečí, aby členské štáty mohli uplatňovať odôvodnenú reguláciu. Bol by k dispozícii poskytovateľom služieb na dobrovoľnom základe ako alternatívny spôsob na preukázanie zhody s príslušnými vnútroštátnymi predpismi. Poskytovatelia služieb by mohli využívať plne elektronické postupy na úrovni EÚ na splnenie formalít pri expandovaní do zahraničia, čím by sa im poskytla zvýšená právna istota a výrazne by sa znížila administratívna náročnosť. Prostredníctvom elektronického preukazu sa vyhnú administratívnym prekážkam, ako je napríklad neistota v tom, ktoré požiadavky platia, vyplňanie odlišných formulárov v cudzích jazykoch, preklady, potvrdzovanie a overovanie dokumentov a neelektronické procedurálne úkony. Úspora nákladov spojená s formalitami, na ktoré by sa vzťahoval postup s elektronickým preukazom by bola významná v porovnaní so súčasnou situáciou, potenciálne až o 50 % alebo aj viac⁵.

Ak poskytovateľ služieb má v úmysle poskytovať svoje služby cezhranične dočasne, elektronický preukaz sa vydá v domovskom členskom štáte. Hostiteľský členský štát by mal možnosť vzniesť námietku proti vydaniu európskeho elektronického preukazu, ak mu to smernica o službách umožňuje v rámci závažných dôvodov verejného záujmu uvedených v článku 16. Po vydaní by elektronický preukaz umožnil poskytovateľovi služieb dočasne cezhranične poskytovať služby v hostiteľskom členskom štáte. Rozhodovacie právomoci hostiteľských členských štátov o zamietnutí žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb preto zostávajú nezmenené, v súlade s článkom 16 smernice o službách.

Ak má poskytovateľ služieb v úmysle poskytovať služby prostredníctvom pobočky, agentúry alebo kancelárie v inom členskom štáte, elektronický preukaz vydáva hostiteľský členský štát. V takomto prípade poskytovateľ služieb stále žiada o elektronický preukaz na úradoch svojej domovskej krajiny, ktoré skontrolujú, či je poskytovateľ služieb usadený na jej území v súlade s platnými predpismi. V druhom kroku však úrady domovských členských štátov začnú proces s príslušnou správou hostiteľskej krajiny, aby tejto krajine umožnili rozhodnúť o tom, či žiadajúci poskytovateľ služieb spĺňa regulačné požiadavky tejto krajiny v súlade so smernicou o službách. V konečnom dôsledku by nevznikalo rozdielne zaobchádzanie medzi domovskými a zahraničnými poskytovateľmi služieb. Po vydaní elektronický preukaz umožní svojmu držiteľovi poskytovať služby prostredníctvom vedľajšej prevádzky (v podobe pobočky, agentúry alebo kancelárie) v predmetnom hostiteľskom členskom štáte.

⁴ Vráťane deviatich workshopov, ktoré organizovala Komisia s poskytovateľmi služieb v cezhraničných regiónoch.

⁵ Pracovný dokument útvarov Komisie, „Posúdenie vplyvu, sprievodný dokument k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o právnom a operačnom rámci pre európsky elektronický preukaz služieb“, 2017.

Myšlienka európskeho elektronického preukazu služieb je podobná európskemu profesijnému preukazu (EPC), s ktorým sú už úrady členských štátov oboznámené. EPC sa začal poskytovať v januári 2016 a miera záujmu zo strany vybraných odborníkov bola značná, čo dokazuje, že takýto typ nástroja na zjednodušenie dáva svojim používateľom praktické výhody. Európsky elektronický preukaz služieb, ako aj EPC sú dobrovoľné elektronické postupy, ktoré fungujú na úrovni EÚ. Používanie európskeho elektronického preukazu služieb je pre poskytovateľov služieb dobrovoľné. Úrad domovskej krajiny žiadateľa vystupuje ako jednotné kontaktné miesto. Okrem toho fungovanie oboch systémov vychádza z vopred definovaných a záväzných postupov spolupráce medzi domovskými a hostiteľskými členskými štátmi, ktoré sú realizované prostredníctvom existujúceho informačného systému o vnútornom trhu (IMI). Oba systémy majú zároveň rozdielne ciele. EPC uľahčuje poskytovanie služieb cez hranice prostredníctvom uznávania odborných kvalifikácií fyzických osôb ako pracovníkov alebo samostatne zárobkovo činných poskytovateľov služieb v súlade so smernicou o uznávaní odborných kvalifikácií. Európsky elektronický preukaz služieb sa týka oveľa širšieho rozsahu požiadaviek. Mal by byť k dispozícii ako pre fyzické osoby, ktoré sú samostatne zárobkovo činné, tak pre spoločnosti, ktoré majú v úmysle poskytovať služby v inom členskom štáte. Na rozdiel od EPC by európsky elektronický preukaz služieb navyše ponúkal technické zariadenia na uľahčenie administratívnych formalít týkajúcich sa vyslania zamestnancov na územia tých členských štátov, ktoré oznámili Komisii svoj úmysel využívať systém IMI na tieto účely. Táto možnosť využívať systém IMI žiadnym spôsobom nezmení platné pravidlá stanovené v smernici 2014/67/EÚ. Okrem toho sú v ňom zahrnuté aj pravidlá na uľahčenie získania poistného krytia pre služby poskytované cez hranice.

Elektronický preukaz by pokrýval požiadavky spadajúce pod smernicu o službách, teda nie oblasti ako dane, pracovná sila a sociálne zabezpečenie. Napriek tomu však úrady členských štátov nesmú od držiteľov elektronického preukazu vyžadovať, aby poskytli informácie, ktoré už sú obsiahnuté v elektronickom preukaze pre postupy alebo formality uložené poskytovateľovi v súvislosti so zadávaním verejnej zákazky, súťažou návrhov alebo koncesiou, založením dcérskych spoločností alebo registráciou pobočiek v rámci práva obchodných spoločností a registráciou v systémoch povinného sociálneho poistenia. Európsky elektronický preukaz služieb by v prvej fáze platil pre služby pre podniky a služby v oblasti stavebníctva v rozsahu, v akom súvisiace činnosti už spadajú pod smernicu o službách. Oba odvetvia majú kľúčový význam pre hospodárstvo EÚ⁶. Poskytovatelia služieb v oblasti stavebníctva alebo služieb pre podniky musia často čeliť veľkej administratívnej náročnosti pri expandovaní do zahraničia. Navyše v poslednom desaťročí bol rast produktivity v oboch odvetviach veľmi nízky a cezhraničné obchodovanie a investície sú obmedzené. Nárast cezhraničnej hospodárskej súťaže by pomohol udržať a zlepšiť konkurencieschopnosť oboch odvetví.

Tento návrh takisto obsahuje doložky o preskúmaní pre budúce zváženie vhodnosti riešenia regulačných prekážok, efektívnosti európskeho elektronického preukazu služieb a jeho možného rozšírenia do iných odvetví.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Táto smernica sa predkladá spolu s nariadením. V tejto smernici sa stanovuje právny a operačný rámec európskeho elektronického preukazu služieb, pričom sú ňou regulované okrem iného aj podmienky oprávnenosti, právomoci domovského a hostiteľského členského štátu, platnosť európskeho elektronického preukazu služieb a podmienky pre jeho zrušenie alebo pozastavenie. Nariadením sa vytvárajú nástroje, ktoré sú k dispozícii pre poskytovateľov služieb v celej EÚ. Okrem toho sa ním uľahčuje riešenie problémov súvisiacich s poistným krytím poskytovateľa služieb, ktorý vykonáva svoju činnosť cezhranične.

⁶ Obe odvetvia spoločne pokrývajú približne 20 % HDP EÚ a zamestnanosti (Eurostat).

V tejto smernici plne zachovávajú existujúce ustanovenia EÚ o sociálnych otázkach, pracovných podmienkach (najmä pokiaľ ide o vysielanie pracovníkov, práva pracovníkov a sociálny pilier), zdraví a bezpečnosti a ochrane životného prostredia. Nemenia sa ňou ani sa ňou nespochybňujú existujúce ochranné opatrenia v tomto smere. Elektronický preukaz by poskytoval ďalšie informácie o spoločnosti. Právomoc členských štátov vykonávať kontroly na mieste by ostala úplne nedotknutá. Pravidlá o vysielaní pracovníkov v rámci smerníc 96/71/ES a 2014/67/EÚ sa budú naďalej uplatňovať v kontexte európskeho elektronického preukazu služieb, ale na splnenie týchto predpisov bude potrebné poskytnúť ďalšie nástroje. Ak členský štát stanovil postupy, ktoré umožňujú elektronické vyplňanie vyhlásenia súvisiaceho s vysielaním pracovníkov podľa článku 9 smernice 2014/67/EÚ, elektronický preukaz nasmeruje držiteľa elektronického preukazu k príslušným vnútroštátnym postupom. Poskytovatelia, ktorí sú držiteľmi európskeho elektronického preukazu služieb môžu toto vyhlásenie predložiť aj prostredníctvom elektronickej platformy prepojenej s IMI, ak hostiteľský členský štát oznámil Komisii, že táto možnosť by sa mala uplatňovať pri vysielaní pracovníkov na jeho územie.

Návrh európskeho elektronického preukazu služieb dopĺňa iné politické iniciatívy v súvislosti so službami oznámenými v rámci stratégie jednotného trhu na predchádzanie zavedenia prekážok pre cezhraničné poskytovanie služieb na vnútroštátnej úrovni. V tejto súvislosti dopĺňa návrh Komisie [XX] na smernicu reformujúcu postup, podľa ktorého členské štáty musia oznamovať systémy udeľovania povolení a požiadavky týkajúce sa služieb.

Tento návrh bude okrem toho doplnený o iniciatívu jednotnej digitálnej brány, ktorá bola oznámená v stratégii jednotného trhu pre rok 2017. Brána, o ktorej sa verejne konzultovalo na jeseň roku 2016, sa bude zameriavať na súčasné medzery v informáciách pre podniky a občanov, a to začlenením, dokončením a vylepšením relevantných online informácií na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni. Okrem toho sa prepojí s asistenčnými službami. Navyše sa bude usilovať o ďalšiu digitalizáciu vnútroštátnych postupov relevantných pre občanov a podniky pri uplatňovaní ich práv jednotného trhu. Rozsah jednotnej digitálnej brány má presahovať rozsah odvetví zahrnutých v súčasnej iniciatíve.

Na porovnanie európsky elektronický preukaz služieb by mal ponúkať plne harmonizovaný a štandardizovaný nástroj pre cezhraničné poskytovanie služieb, znížiť náklady na dosiahnutie súladu pre špecifické trhy sa službami, na ktorých dominujú prevažne malé a stredné podniky. Služi cieľu administratívneho zjednodušenia s účasťou členského štátu, z ktorého poskytovateľ služieb pochádza, ale tento (domovský) členský štát nemá žiadne slovo, pokiaľ ide o požiadavky, ktoré musí poskytovateľ služieb splniť v iných členských štátoch. V rámci európskeho elektronického preukazu služieb je na druhom členskom štáte, aby informoval o súlade a zabezpečil ho v rámci vopred určeného a plne štandardizovaného postupu. Jednotná digitálna brána sa prepojí s týmto postupom a uľahčí jeho nájdenie pre svojich používateľov.

Realizácia európskeho elektronického preukazu služieb bude plne v súlade s rozvojom projektu jednotnej digitálnej brány a bude rešpektovať zásady uvedené v akčnom pláne pre elektronickú verejnú správu (najmä: štandardne digitálna, interoperabilná, cezhraničná, jednorazová a inkluzívna)⁷.

Napokon, tento návrh dopĺňa politiku Komisie v oblasti presadzovania, ktorú súčasne presadzuje, s cieľom riešiť neoprávnené alebo neprimerané vnútroštátne obmedzenia slobody usadiť sa a obmedzenia slobodného poskytovania služieb.

⁷ Akčný plán EÚ pre elektronickú verejnú správu na roky 2016 – 2020 – Urýchlenie digitálnej transformácie verejnej správy, COM(2016) 179.

Vykonávanie tejto smernice bude podporované informačným systémom o vnútornom trhu (IMI) zriadeného nariadením o IMI⁸. IMI môže používať od roku 2011 okolo 5 000 úradov; je predmetom neustálych používateľských prieskumov a ukázal svoj potenciál s európskym profesijným preukazom, ktorý bol zavedený v januári 2016.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Táto smernica a navrhované nariadenie, ktorým sa zavádza európsky elektronický preukaz služieb, sú plne v súlade s ostatnými politikami Únie, najmä s ostatnými politikami Komisie, o zjednodušení a znížení administratívnej záťaže.

Zjednodušenie formalít týkajúcich sa dokumentov by dôsledne sledovalo riešenia, ktoré sa majú zaviesť v rámci nariadenia (EÚ) 2016/1191 o podporovaní voľného pohybu občanov prostredníctvom zjednodušenia požiadaviek na predkladanie určitých verejných listín v Európskej únii⁹.

V oblasti uznávania odborných kvalifikácií bol v roku 2013 zavedený podobný nástroj podpory administratívneho zjednodušenia – vyššie uvedený európsky profesijný preukaz – a od januára 2016 je dostupný pre určité množstvo povolání (zdravotné sestry, lekárnici, fyzioterapeuti, horskí vodcovia a realitní agenti). S cieľom zabrániť akémukoľvek riziku duplicity, súčasný návrh zabezpečuje, že odborníci, ktorí sa môžu uchádzať o európsky profesijný preukaz, nemôžu získať európsky elektronický preukaz služieb.

S cieľom zabrániť duplicite, orgány by mali využiť všetky dostupné prepojenia vnútroštátnych registrov vrátane prepojení obchodných registrov (BRIS), ako to vyžaduje smernica 2009/101/ES, ako aj insolvenčných registrov v zmysle nariadenia (EÚ) 2015/848, pred akýmikoľvek inými prostriedkami získania informácií alebo overenia predtým získaných informácií v súvislosti s európskym elektronickým preukazom služieb.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Toto legislatívne opatrenie spadá do oblasti spoločnej právomoci v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) ZFEÚ. Jeho cieľom je uľahčiť usadenie sa a poskytovanie služieb v rámci jednotného trhu, ďalší rozvoj a uplatňovanie všeobecných zásad práva usadiť sa a slobody poskytovať cezhraničné služby obsiahnuté v článkoch 49 a 56 ZFEÚ, ako aj v smernici o službách. Táto smernica je založená na článkoch 53 ods. 1 a 62 ZFEÚ, ktoré predstavujú všeobecný právny základ pre slobodu usadiť sa a právny základ pre ustanovenia týkajúce sa prístupu k samostatnej zárobkovej činnosti.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Celkovým cieľom tohto legislatívneho návrhu je zabezpečiť hladké fungovanie jednotného trhu EÚ so službami, ktorý nie je obmedzený na územie jedného členského štátu, ale pokrýva celé územie EÚ. Vzhľadom na nadnárodný charakter jednotného trhu EÚ a potrebu riešiť situácie v cezhraničnom kontexte čo najkoherentnejším spôsobom, využitie IMI – existujúceho IT nástroja fungujúceho v celej EÚ, predstavuje efektívnu reakciu, ktorú možno poskytnúť iba opatrením na úrovni EÚ.

⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1191 zo 6. júla 2016 o podporovaní voľného pohybu občanov prostredníctvom zjednodušenia požiadaviek na predkladanie určitých verejných listín v Európskej únii a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 200, 26.7.2016, s. 1).

Táto smernica navyše stanovuje pravidlá, najmä pokiaľ ide o úlohu koordinačných orgánov na úrovni členských štátov, ktoré ponechávajú členským štátom zodpovednosť určiť vhodný orgán na dodržiavanie týchto pravidiel podľa ich administratívnej organizácie na vnútroštátnej úrovni.

- **Proporcionalita**

Opatrenia stanovené v tejto smernici sú primerané jej cieľu ďalšej integrácie trhov so službami na úrovni EÚ, a to prostredníctvom podpory zvýšenej dynamiky trhu a cezhraničnej hospodárskej súťaže. Sú takisto primerané cieľom zameraným na zvýšenie transparentnosti, zníženie nákladov a zjednodušenie postupov, ktoré členské štáty ukladajú poskytovateľom služieb v cezhraničných situáciách. Navyše stavajú na IMI, existujúcom IT nástroji na úrovni EÚ, ktorý je financovaný z rozpočtu EÚ a už využívaný národnými správami. Postup na úrovni EÚ prinesie len malé úpravy v nástroji IMI, čo bude mať za následok obmedzené náklady na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni. Takéto obmedzené náklady boli posudzované s ohľadom na podobné existujúce postupy, ako je európsky profesijný preukaz.

Tieto opatrenia neprekračujú rámec toho, čo je potrebné na riešenie zistených problémov a na dosiahnutie stanovených cieľov. Hoci postup na úrovni EÚ vyžaduje aktívnu úlohu orgánov verejnej správy členských štátov, finančné úsilie, ktoré môžu členské štáty očakávať, bude obmedzené prostredníctvom využívania informačného systému o vnútornom trhu, čo je platforma, ktorá už existuje a bola vytvorená z fondov EÚ. Okrem toho, možnosti, ktoré prináša využívanie európskeho elektronického preukazu služieb týkajúce sa ďalšej hospodárskej súťaže na trhu so službami, na ktorom pôsobia viacerí hráči a je dosiahnuteľný ďalší obrat, budú mať pozitívny vplyv na hospodárstva členských štátov.

Používanie európskeho elektronického preukazu služieb bude pre poskytovateľov služieb dobrovoľné.

- **Výber nástroja**

Táto smernica je založená na článkoch 53 a 62 ZFEÚ, podľa ktorých len zákonodarca EÚ môže prijímať smernice. Obsahuje ustanovenia o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa prístupu k určitým činnostiam v oblasti služieb. Okrem toho obsahuje vysvetlenie o presných účinkoch európskeho elektronického preukazu služieb pri vstupe na trh iného členského štátu.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia ex post/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Pri príprave tohto návrhu Komisia vykonala hĺbkové hodnotenie smernice o službách. Toto hodnotenie ukázalo, že vykonávanie smernice o službách bolo doposiaľ účinné len čiastočne. Smernica o službách bola schopná generovať dodatočný rast prostredníctvom reforiem členských štátov. Napriek tomu poskytovatelia služieb v kľúčových odvetviach služieb (napríklad v službách pre podniky a stavebníctve) stále čelia značnému množstvu prekážok. Systém administratívnej spolupráce medzi členskými štátmi navyše stále neposkytuje všetky svoje výhody. Z hĺbkovej analýzy, ktorá sa týkala funkčnosti a použiteľnosti miest jednotného kontaktu v roku 2015, vyplynulo, že väčšina jednotných miest kontaktu ešte stále nedospela k očakávanému zjednodušeniu administratívy v oblasti pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb alebo pre zriadenie podniku.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia uskutočnila niekoľko analýz a konzultácií na zhromaždenie dôkazov o zostávajúcich prekážkach plne fungujúceho jednotného trhu so službami, pričom od roku 2014 sa dôraznejšie sústredila na praktické dôsledky ustanovení v praxi. Ekonomické hodnotenie bolo zamerané na hodnotenie účinkov vnútroštátnych reforiem na trhoch so službami a prístupu k poisteniu pre poskytovateľov služieb. Okrem toho sa organizovali aj workshopy so zainteresovanými stranami, ako súčasť Fóra jednotného trhu v rokoch 2014, 2015 a 2016. Tieto sa zaoberali problémom rozvíjania sa malých a stredných podnikov na cezhraničných regionálnych trhoch alebo špecifickými problémami v odvetví služieb (najmä pokiaľ ide o služby pre podniky a služby v oblasti stavebníctva), ktoré brzdí nízka úroveň cezhraničného obchodu a investícií na úrovni EÚ. Príspevky a podnety ukázali, že napriek určitému pokroku v posledných rokoch sa poskytovatelia služieb v niekoľkých ekonomicky významných odvetviach ešte stále stretávajú s mnohými prekážkami pri snahe expandovať za hranice členských štátov.

Zainteresované strany vyjadrili rozdielne názory na možné spôsoby zlepšenia rámca, ktorému podliehajú trhy so službami na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni. Táto smernica neupravuje žiadne podstatné pravidlá pre cezhraničné poskytovanie služieb, ako stanovuje smernica o službách, a takisto neupravuje žiadne pravidlá týkajúce sa vysielania pracovníkov, zdravia a bezpečnosti alebo ochrany životného prostredia. Zainteresované strany sú takmer jednohlasne proti opätovnému otvoreniu smernice o službách.

Od 3. mája do 26. júla 2016 prebehla online verejná konzultácia. V rámci konzultácie sa zhromaždili ďalšie názory zainteresovaných strán, ako aj priame skúsenosti so zostávajúcimi prekážkami, najmä v týchto odvetviach služieb pre cezhraničné poskytovanie služieb v krajinách EÚ.

Výsledky týchto aktivít potvrdili, že na vnútroštátnej úrovni stále pretrvávajú neoprávnené a neprimerané požiadavky, ktoré sú na úkor poskytovateľov a príjemcov služieb v rámci jednotného trhu. Navyše poskytli konkrétne údaje o tom, aké politické opatrenia sa očakávajú od zainteresovaných strán. Väčšina z nich podporovala potrebu riešiť zostávajúce prekážky pre cezhraničné poskytovanie služieb a uľahčiť prístup k poistnému krytiu v týchto situáciách, pričom by bolo zachované *acquis* Únie v oblasti sociálnych vecí, zamestnanosti, zdravia a bezpečnosti alebo životného prostredia a bola uskutočňovaná ambiciózna politika presadzovania práva. V tejto súvislosti Komisia v novembri 2016 prijala komplexný balík na presadzovanie práv s cieľom riešiť neprimerané obmedzenia zavedené v oblasti služieb v deviatich členských štátoch.

Cieľ tejto iniciatívy, teda zlepšenie rozvoja cezhraničných trhov so službami, podporila aj Rada pre konkurencieschopnosť vo svojich záveroch z 29. februára 2016 o stratégii jednotného trhu¹⁰, a takisto Európska rada vo svojich záveroch z 28. júna 2016¹¹. Podporil ho aj Európsky parlament vo svojom uznesení o stratégii jednotného trhu prijatej 26. mája 2016¹².

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Pri príprave tohto návrhu smernice boli použité výsledky vzájomného hodnotenia v členských štátoch v rokoch 2010 až 2011, kontrol výkonnosti uskutočnených v rokoch 2011 až 2012 a partnerských hodnotení vykonaných v rokoch 2012 až 2013. Dobrým základom odborných

¹⁰ [Závery Rady o „stratégii jednotného trhu so službami a tovarom“, 29. februára 2016.](#)

¹¹ [Závery Európskej rady, 28. júna 2016.](#)

¹² [Uznesenie Európskeho parlamentu z 26. mája 2016 o stratégii pre jednotný trh.](#)

znalostí boli aj výsledky rôznych verejných konzultácií vrátane konzultácie vykonanej v lete roku 2016.

Komisia sa okrem toho opierala aj o pravidelné výmeny na technickej úrovni v rámci svojej skupiny expertov na vykonávanie smernice o službách.

• **Posúdenie vplyvu**

Počas prípravy tejto iniciatívy sa vykonalo posúdenie vplyvu. V opätovne predloženej správe sa zohľadňujú odporúčania zo strany výboru pre kontrolu regulácie v jeho pôvodnom negatívnom stanovisku zo 14. októbra 2016¹³, ako aj ďalšie body, na ktoré výbor upozornil vo svojom konečnom pozitívnom stanovisku z 8. novembra 2016¹⁴. Objasnili sa najmä opis problému a rozsah posúdenia vplyvu, rôzne možnosti politiky sa preskupili do jasne rozpoznateľných balíkov možností a zníženie administratívnych nákladov sa odhadlo s väčšou presnosťou.

V posúdení vplyvu boli zvážené jednotlivé možnosti politiky a zoskupené do „balíkov“ politických možností. Skúmali sa nasledujúce možnosti politiky:

- Prvý balík by umožnil poskytovateľovi služieb získať osvedčenie o zákonnom usadení sa v domovskom členskom štáte a potvrdenie existujúceho poistenia pre činnosti takisto v domovskom členskom štáte.
- Druhý balík by umožnil poskytovateľovi služieb využívať postup na úrovni EÚ, ktorým by sa uľahčil prístup na trh v inom členskom štáte, vrátane moderného elektronického mechanizmu prepojeného so systémom IMI na uľahčenie plnenia formalít pre vyslaných pracovníkov, pričom hostiteľský členský štát sa môže rozhodnúť, či to chce využívať. Navyše by sa riešili praktické prekážky súvisiace s poistením v cezhraničných situáciách.
- Tretí balík by okrem druhého balíka navyše znižoval regulačné rozdiely v mnohých kľúčových službách pre podniky (architektonických, inžinierskych a účtovných službách) prostredníctvom harmonizácie obmedzeného počtu požiadaviek platných pre poskytovateľov služieb v týchto troch oblastiach služieb (konkrétne ide o obmedzenia týkajúce sa právnej formy, požiadavky stanovujúce percento kapitálového podielu vyhradeného pre osoby vykonávajúce regulované povolania a obmedzenia na poskytovanie multidisciplinárnych činností).
- Štvrtý balík by okrem tretieho balíka navyše zaviedol konkrétne riešenia vyššie uvedených rozdielov v regulácii v prípade zriadenia vedľajšej prevádzky (pobočky a agentúry), pričom by oslobodil zahraničných poskytovateľov služieb od určitých požiadaviek a zároveň by umožnil hostiteľskému členskému štátu zaviesť alternatívne bezpečnostné opatrenia.

Prvý balík by priniesol určité účinky zjednodušenia, ktoré sú však v porovnaní s inými balíkmi obmedzené. Hoci balíky 3 a 4 by mali ešte silnejšie účinky ako balík 2 vzhľadom na to, že riešia aj regulačné prekážky (okrem administratívneho zjednodušenia), Komisia sa rozhodla pre balík 2, a to na základe týchto dôvodov: Odstránenie najprísnejších požiadaviek obsiahnutých v balíkoch 3 a 4 prostredníctvom cielených opatrení na presadzovanie práva, doplnených o konkrétne odporúčania, ktoré riešia celý regulačný rámec platný pre povolanie

¹³ Hlavnými odporúčaniami výboru v jeho pôvodnom stanovisku k posúdeniu vplyvu bolo posilniť vymedzenie problému, znovu zvážiť koncepciu a formuláciu rôznych možností a poskytnúť viac informácií o možných nákladoch pre členské štáty a názoroch zainteresovaných strán.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

poskytujúce služby, sa javí ako primeranejšie ako legislatívny návrh na zavedenie minimálnej harmonizácie pre určitý počet požiadaviek v určitom počte odvetví služieb. Navyše balík 4 sa zamieťa okrem iného z toho dôvodu, že by mohol viesť k domnienkam, že sa ním zavádza riešenie motivované zásadou štátu pôvodu, v rámci ktorej zahraniční poskytovatelia služieb podliehajú len právnym predpisom ich domovského členského štátu, a to by viedlo k pozitívnej diskriminácii domácich poskytovateľov služieb.

Od zvoleného balíka sa očakáva, že povedie k zvýšeniu právnej istoty a úsporám nákladov pre poskytovateľov služieb, ktorí chcú ponúkať svoje služby v zahraničí. Môže posilniť úroveň dynamiky trhu a hospodárskej súťaže, čím sa rozšíri výber a zvýši pridaná hodnota pre spotrebiteľov.

- **Regulačná vhodnosť a zjednodušenie**

Navrhovanou smernicou sa prispeje k regulačnej vhodnosti pokiaľ ide o prístup na trh pre poskytovateľov služieb a zjednodušenie prostredníctvom zlepšenia postupov, ktoré umožňujú poskytovateľom služieb prístup na trh iného členského štátu. To nemá vplyv na výhradné právomoci hostiteľských členských štátov podľa smernice o službách.

- **Základné práva**

Tento návrh podporuje práva zakotvené v Charte základných práv. Konkrétne sa v súlade s článkom 8 Charty zabezpečí ochrana osobných údajov. Hlavným cieľom tejto iniciatívy je navyše zlepšiť právo usadiť sa a právo poskytovať služby v ktoromkoľvek členskom štáte, ako je uvedené v článku 15 ods. 2 Charty, pričom sa zabezpečí, že nedôjde k diskriminácii, a to ani nepriamo, na základe štátnej príslušnosti (ustanovenia článku 21 ods. 2 Charty budú ďalej uplatňované). Okrem toho postup na úrovni EÚ predpokladá zavedenie nestranného, spravodlivého a primerane rýchleho postupu, a to aj v súvislosti s účasťou Komisie, ako sa vyžaduje na základe článku 41 Charty. Napokon je potrebné riadne zvážiť zákaz zneužívania práv, konkrétne na slobodu poskytovať služby, ako sa stanovuje v článku 54 Charty.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Očakáva sa, že návrh bude mať dôsledky na rozpočet EÚ v prípade, keď budúci európsky elektronický preukaz služieb bude ako základ pre fungovanie používať informačný systém o vnútornom trhu („IMI“). IMI sa bude musieť prispôbiť podpore európskeho elektronického preukazu služieb a požiadavkám na ukladanie údajov a bude doplnené o niektoré ďalšie dodatočné funkcie, konkrétne verejné rozhranie pre poskytovateľov služieb, prepojenia na iné relevantné systémy a funkciu podporného nástroja pre vnútroštátne orgány. Je to spôsobené tým, že na účely európskeho elektronického preukazu služieb bude IMI slúžiť ako nástroj pre efektívnu výmenu informácií a vzájomnú pomoc medzi príslušnými orgánmi v rámci určitého členského štátu bez toho, aby boli dotknuté iné riešenia zavedené členskými štátmi.

Dôsledky pre rozpočet EÚ budú mierne vzhľadom na skutočnosť, že používanie IMI na podporu európskeho elektronického preukazu služieb zabezpečí významné úspory z rozsahu a sortimentu. Okrem toho, hlavné existujúce funkcie IMI a funkcie, ktoré sa v súčasnosti vyvíjajú, sú vo veľkej miere v súlade s požiadavkami európskeho elektronického preukazu služieb. Náklady na prispôbenie a vývoj budú preto podstatne nižšie.

Všetko potrebné pridelenie prostriedkov bude však pokryté prostredníctvom prerozdelenia; neočakáva sa žiadny vplyv na rozpočet EÚ nad rámec prostriedkov, ktoré už boli naplánované v schválenom finančnom pláne Komisie.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

V tejto smernici sa predpokladá, že prvé hodnotenie smernice sa uskutoční najneskôr do 36 mesiacov od dátumu pre transponovanie smernice a potom najneskôr každých päť rokov. Členské štáty, poskytovatelia služieb, sociálni partneri a iné zainteresované strany by boli takisto prizvané na hodnotenie fungovania iniciatívy. Zvážia sa špecifické ukazovatele, ktoré umožnia hodnotenie vplyvov tejto smernice, napríklad počet poskytovateľov služieb využívajúcich európsky elektronický preukaz služieb, ich skúsenosti súvisiace s administratívnou záťažou, rýchlosť použitých postupov alebo počet výmen informácií medzi členskými štátmi.

- **Vysvetľujúce dokumenty (v prípade smerníc)**

V tomto návrhu sa nevyžadujú vysvetľujúce dokumenty na transpozíciu všetkých ustanovení do vnútroštátneho práva. Komisia však predloží usmernenie o uplatňovaní všetkých postupov a administratívnych prostriedkov v rámci navrhovaného nariadenia na zavedenie európskeho elektronického preukazu služieb. Toto usmernenie sa predloží, keď sa prijímajú všetky potrebné delegované a vykonávacie akty stanovené v tejto smernici a v navrhovanom nariadení.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Návrh pozostáva z nasledujúcich ustanovení:

V článku 1 sa uvádza predmet, ktorým sa stanovuje právny a operačný rámec pre európsky elektronický preukaz služieb zavedený nariadením[ESC Regulation]..... a stanovujú sa pravidlá upravujúce prístup držiteľa elektronického preukazu k činnostiam v oblasti služieb a ich vykonávanie.

V článku 2 sa stanovuje rozsah pôsobnosti tejto smernice ako zahŕňajúci služby pre podniky a služby v oblasti stavebníctva uvedené v zozname v prílohe k tejto smernici. Z prílohy sú vylúčené tie činnosti, ktoré sú takisto vylúčené, úplne alebo čiastočne, zo smernice 2006/123/ES.

Uvádza sa v ňom takisto, že podobne ako smernica 2006/123/ES, táto smernica nemá vplyv na definíciu alebo organizáciu služieb všeobecného hospodárskeho záujmu alebo na predpisy upravované zákonom o hospodárskej súťaži. Takisto nemá vplyv na kultúrnu alebo jazykovú rôznorodosť alebo pluralitu médií. Nakoniec, táto smernica nemá vplyv na ustanovenia všeobecného trestného práva, pracovného práva, daňového práva alebo práva sociálneho zabezpečenia.

Pokiaľ ide o smernicu 2006/123/ES, objasňuje sa, že táto smernica sa neuplatňuje, keď je v rozpore s iným aktom Únie, ktorým sa upravujú osobitné aspekty prístupu k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávaniu v osobitných oblastiach alebo pre osobitné povolania. Zároveň sa zdôrazňuje, že táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smerníc 96/71/ES a 2014/67/EÚ v súvislosti s vysielaním pracovníkov.

V článku 3 je uvedené príslušné vymedzenie pojmov pre smernicu.

V článku 4 sa vysvetľuje dôkazná hodnota v celej Únii, pokiaľ ide o európsky elektronický preukaz služieb v súvislosti s usadením sa v domovskom členskom štáte poskytovateľa, z ktorého rozširuje svoje činnosti s použitím elektronického preukazu.

V článku 5 sa uvádzajú podrobnosti o účinkoch európskeho elektronického preukazu služieb, ako dokladu o schopnosti držiteľa elektronického preukazu poskytovať služby na území hostiteľského členského štátu, buď dočasne, alebo prostredníctvom pobočky, agentúry alebo

kancelárie v tomto štáte. Keď sa elektronický preukaz vydá, bráni hostiteľskému členskému štátu v tom, aby uložil držiteľovi v súvislosti s poskytovaním služieb staršie systémy predchádzajúceho udeľovania povolení a staršie systémy oznamovania podľa svojho vnútroštátneho práva. Takéto predbežné kontroly budú uskutočnené v rámci postupu na vydanie európskeho elektronického preukazu služieb. Postup na vydanie európskeho elektronického preukazu služieb však nemôže obsahovať predbežné kontroly, ktoré predstavujú vysoký stupeň zložitosti alebo zahŕňajú výber spomedzi iných podnikov. Pre držiteľov elektronického preukazu, tak ako u iných poskytovateľov, zostávajú v platnosti kontroly *ex post*.

V článku 6 sa zavádza povinnosť pre orgány vo všetkých členských štátoch, ktoré popri vyžadovaní predloženia informácií v rámci každého postupu alebo formality, nesmú od držiteľov elektronického preukazu vyžadovať informácie, ktoré už sú obsiahnuté v európskom elektronickom preukaze služieb.

V článku 7 sa stanovuje platnosť európskeho elektronického preukazu služieb na dobu neurčitú, ak jeho platnosť nie je pozastavená alebo zrušená, a zahŕňajúcu celé územie hostiteľského členského štátu. Povolenia pre ďalšie pobočky, agentúry alebo kancelárie ostávajú v platnosti, pokiaľ sú povolené smernicou 2006/123/ES.

V článku 8 sa stanovuje, že žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb by sa mala predložiť koordinačnému orgánu domovského členského štátu.

Článkom 9 sa vylučujú z oprávnenosti na požiadanie o európsky elektronický preukaz služieb tí poskytovatelia služieb, pre ktorých bol zavedený európsky profesijný preukaz.

V článku 10 sa zaručuje právo členských štátov uplatňovať tieto závažné dôvody verejného záujmu v súlade so smernicou 2006/123/ES.

V článku 11 sú opísané úlohy na overenie a vyplnenie žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb, ktoré musí vykonať koordinačný orgán v domovskom členskom štáte pred tým, než túto žiadosť postúpi svojmu partnerskému orgánu v hostiteľskom členskom štáte. Okrem toho obsahuje aj mechanizmy nápravy v prípade činnosti alebo nečinnosti koordinačného orgánu v domovskom členskom štáte.

V článku 12 sú opísané procedurálne kroky pre vydanie európskeho elektronického preukazu služieb pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb. Koordinálny orgán oznámi platné požiadavky v hostiteľskom členskom štáte po tom, čo sa prichádzajúcemu poskytovateľovi umožní prístup, alebo oznámi riadne odôvodnenú námietku hostiteľského členského štátu proti vydaniu elektronického preukazu, čo je rozhodnutie, ktoré zaväzuje koordinačný orgán v domovskom členskom štáte. Ak sa najneskôr do dvoch týždňov neoznámí žiadna námietka, zašle sa výstraha a hostiteľský členský štát má ďalšie dva týždne na reakciu. Na konci tohto obdobia sa elektronický preukaz vydá, výslovne alebo implicitne. Toto ustanovenie obsahuje právo na nápravu rozhodnutí koordinačných orgánov domovských alebo hostiteľských členských štátov.

V článku 13 sa opisujú procedurálne kroky pre vydanie európskeho elektronického preukazu služieb na poskytovanie služieb prostredníctvom pobočky, agentúry alebo kancelárie. Koordinálny orgán v hostiteľskom členskom štáte oznámi požiadavky platné na jeho území, ktoré musí žiadateľ preukázateľne spĺňať, aby mu bol umožnený prístup. Ak po riadnom postupe so žiadateľom a napriek výstraha, aby reagoval, koordinačný orgán hostiteľského členského štátu neprijme žiadne rozhodnutie, elektronický preukaz sa vydá. Toto ustanovenie obsahuje právo na nápravu rozhodnutí koordinačných orgánov domovských alebo hostiteľských členských štátov.

Článkom 14 sa zavádza zásada „len raz“ na vnútroštátnej úrovni, podľa ktorej informácie a dokumenty v držbe orgánov domovského členského štátu nemusia byť opätovne poskytnuté žiadateľom o európsky elektronický preukaz služieb.

V článku 15 sa uvádza zoznam prípadov v hostiteľskom členskom štáte, ktoré spôsobia pozastavenie alebo zrušenie európskeho elektronického preukazu služieb.

V článku 16 sa uvádza zoznam prípadov v domovskom členskom štáte, ktoré spôsobia pozastavenie alebo zrušenie všetkých európskych elektronických preukazov služieb, ktoré sa vydali pre poskytovateľa služieb a predmetnú činnosť v oblasti služieb.

Článkom 17 sa stanovuje úloha domovského a hostiteľského členského štátu pri pozastavení, ukončení platnosti alebo v prípade žiadosti držiteľa elektronického preukazu pri zrušení európskeho elektronického preukazu služieb. V článku sa zavádza konzultačný postup pre predmetných držiteľov elektronického preukazu.

Článkom 18 sa upravuje vykonávanie delegovania právomoci zo strany Komisie, ako je stanovené v článkoch 12 a 13.

V článku 19 sa definuje výbor, ktorý pomáha Komisii pri prijímaní vykonávacích aktov a postup uplatňovaný v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011.

V článkoch 20 a 21 sa ukladá Komisii povinnosť monitorovať a hodnotiť vplyv tejto smernice.

Článok 22 sa týka transpozície a uplatňovania ustanovení tejto smernice. Stanovené dátumy sú rovnaké ako tie, ktoré sú stanovené pre navrhované nariadenie, ktorým sa zavádza európsky elektronický preukaz služieb.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o právnom a operačnom rámci pre európsky elektronický preukaz služieb zavedený nariadením ... [ESC Regulation]**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä jej článok 53 ods. 1 a článok 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁵,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov¹⁶,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa zaručuje poskytovateľom služieb sloboda usadiť sa v členských štátoch a sloboda poskytovať služby v členských štátoch.
- (2) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES¹⁷ sa stanovujú všeobecné ustanovenia, ktorými sa uľahčuje poskytovateľom služieb uplatnenie slobody usadiť sa a voľný pohyb služieb. Okrem iného sa v nej stanovuje, že členské štáty by mali zabezpečiť administratívne zjednodušenie, ako sú napríklad elektronické postupy prostredníctvom miest jednotného kontaktu, čím by sa zjednodušili existujúce postupy a potreba overených dokumentov a čo najlepšie využil systém implicitného súhlasu. Smernicou sa takisto stanovuje rámec podpory slobody poskytovať služby na dočasnom základe v inom členskom štáte.
- (3) V smernici 2006/123/ES sa vyžaduje, aby členské štáty zriadili a udržiavali neustále aktualizované jednotné miesta kontaktu, kde poskytovateľ služieb, ktorý má v úmysle usadiť sa alebo poskytovať služby, môže nájsť všetky dôležité informácie o požiadavkách, ktoré treba splniť a elektronické postupy s ohľadom na všetky potrebné formality, povolenia a oznámenia. Poskytovatelia služieb však naďalej čelia informačným problémom a ťažkostiam pri dodržiavaní vnútroštátnych postupov na diaľku, čo platí najmä pokiaľ ide o odvetvové požiadavky. Spolupráca medzi orgánmi rôznych členských štátov by sa v zásade mala uskutočňovať prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (IMI), čo je IT platforma pre cezhraničnú

¹⁵ Ú. v. EÚ C ..., ..., s.¹⁶ Ú. v. EÚ C ..., ..., s.¹⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

výmenu informácií a vzájomnú pomoc podľa tejto smernice. Napriek skutočnosti, že orgány majú niekedy pochybnosti pokiaľ ide o zákonné usadenie sa poskytovateľa v inom členskom štáte, možnosti spolupráce, ktoré IMI v súčasnosti poskytuje, nie sú naplno využité. Formality súvisiace s povoleniami a oznámeniami často vyžadujú predloženie a preloženie papierových dokumentov, čo predstavuje značné náklady. Informácie týkajúce sa týchto prekážok buď nie sú k dispozícii online, alebo sú nedostatočné, neúplné, rozptýlené a ťažko sa interpretujú v závislosti od konkrétnych okolností príslušného poskytovateľa, ktorý expanduje do zahraničia, keďže vnútroštátne pravidlá sa často zameriavajú na čisto domáce situácie. Poskytovatelia služieb často riskujú opätovné predloženie informácií a dokumentov.

- (4) Naďalej sú v platnosti také požiadavky, pre ktoré je expandovanie činností poskytovateľa služieb v rámci vnútorného trhu náročné a neatraktívne, napríklad početné a rôznorodé systémy udeľovania povolení a rôzne orgány, ktoré, keď ide o usadenie sa, nie sú schopné dosiahnuť vzájomné uznanie podmienok, ktoré sa dovtedy plnili v iných členských štátoch, alebo, pokiaľ ide o dočasné cezhraničné poskytovanie služieb, uplatňujú neprimerané alebo neopodstatnené obmedzenia. V dôsledku toho, keď chcú poskytovatelia služieb ponúkať svoje služby v zahraničí, čelia viacnásobným a neprimeraným nákladom na dodržiavanie právnych predpisov.
- (5) Cezhraničný obchod a cezhraničné investície v určitých službách pre podniky a službách v oblasti stavebníctva sú obzvlášť nízke a ukazujú potenciál na lepšiu integráciu trhov so službami s výrazne negatívnym vplyvom na zvyšné časti hospodárstva. Takýto zhoršený výkon vedie k situáciám, v ktorých nie je potenciál pre väčší rast a zamestnanosť v rámci jednotného trhu naplno využitý.
- (6) Cieľom tejto smernice je uľahčiť usadenie sa a voľný pohyb služieb v rámci jednotného trhu, ďalší rozvoj a uplatňovanie všeobecných zásad práva usadiť sa a slobody poskytovať cezhraničné služby obsiahnuté v článkoch 49 a 56 ZFEÚ, ako aj v smernici 2006/123/ES. Mala by byť založená na článku 53 ods. 1 ZFEÚ o slobode usadiť sa a o prístupe k samostatnej zárobkovej činnosti, ako aj na článku 62 ZFEÚ, ktorým sa toto ustanovenie vzťahuje aj na služby.
- (7) S cieľom uľahčiť zriadenie a vykonávanie činností, táto smernica vychádza zo smernice 2006/123/ES, ale to v žiadnom prípade nemení jej pravidlá. Rozsah pôsobnosti tejto smernice je ešte obmedzenejší v porovnaní s rozsahom stanoveným v smernici o službách. Osobitne je zameraná na odvetvie služieb pre podniky a služieb v oblasti stavebníctva, kde sú naďalej prítomné mnohé prekážky pre cezhraničné aktivity. Okrem toho cezhraničné obchodovanie a investície do stavebníctva a niekoľkých služieb pre podniky sú navyše veľmi nízke a obe odvetvia zaznamenali za posledné desaťročie slabý rast produktivity.
- (8) Všetky záležitosti, činnosti a oblasti vyňaté z pôsobnosti smernice 2006/123/ES, by mali byť vyňaté z pôsobnosti tejto smernice. Táto smernica nemá vplyv na záležitosti, činnosti a oblasti, ako sú tie, ktoré súvisia so zdaňovaním, sociálnym zabezpečením a pracovným právom vrátane akýchkoľvek právnych alebo zmluvných ustanovení týkajúcich sa podmienok zamestnávania, pracovných podmienok vrátane zdravia a bezpečnosti pri práci a vzťahu medzi zamestnávateľmi a zamestnancami. Táto smernica rovnako nemá vplyv na právne predpisy členských štátov o sociálnom zabezpečení. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek ustanovenie vyplývajúce z právnych predpisov v oblasti hospodárskej súťaže, ako aj akékoľvek pravidlo rozhodného práva alebo súdnej právomoci podľa medzinárodného práva súkromného.

- (9) Z dôvodu koherentnosti, možné konflikty medzi touto smernicou a inými aktmi EÚ, ktorými sa upravujú osobitné aspekty prístupu k činnosti alebo vykonávania činnosti v oblasti služieb v osobitnom odvetví, by sa mali riešiť tak, ako je to stanovené v článku 3 smernice 2006/123/ES pre rozpory medzi touto smernicou a takými aktmi, pričom sa uplatňujú tieto iné akty. V dôsledku toho sa nemožno spoliehať na ustanovenia tejto smernice s cieľom odôvodniť systémy predchádzajúceho udeľovania povolení, systémy predchádzajúceho oznamovania alebo požiadavky na usadenie sa, ktoré sú zakázané na základe iných aktov EÚ, ktorými sa upravujú osobitné aspekty prístupu k činnosti v oblasti služieb v osobitných odvetviach alebo jej vykonávaniu, ako je smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES¹⁸. V ďalšom dôsledku táto smernica nemá v žiadnom prípade vplyv na povinnosti, ktoré by mali poskytovatelia služieb rešpektovať v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES¹⁹ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ²⁰.
- (10) V tejto smernici sa vysvetľujú podmienky, za ktorých poskytovateľ služieb môže využívať vo svoj prospech európsky elektronický preukaz služieb zavedený nariadením ...[ESC Regulation]..., aké príslušné úlohy by mali mať domovský a hostiteľský členský štát a ktoré činnosti domovského členského štátu by mal hostiteľský členský štát prijať. Európsky elektronický preukaz služieb je pre poskytovateľov služieb dobrovoľným nástrojom.
- (11) V tejto smernici je zahrnutý aj rámec pre platnosť a dôvody na pozastavenie alebo zrušenie európskeho elektronického preukazu služieb v celej Európskej únii. Vždy, keď poskytovateľ služieb nemôže zákonným spôsobom pokračovať v cezhraničnom poskytovaní služieb z dôvodu, pre ktorý pôvodne požiadal o elektronický preukaz, platnosť tohto elektronického preukazu by sa mala následne pozastaviť alebo ukončiť.
- (12) Hlavným účelom európskeho elektronického preukazu služieb je zaviesť jednotné a zjednodušené postupy pre poskytovateľov služieb, ktorí majú v úmysle rozšíriť poskytovanie služieb v rámci hraníc vnútorného trhu. Elektronický preukaz predstavuje elektronické osvedčenie o tom, že poskytovateľ služieb je zákonne usadený v členskom štáte (ďalej len „domovský členský štát“). Hostiteľské členské štáty, do ktorých má poskytovateľ služieb záujem expandovať, by navyše nemali na držiteľov elektronického preukazu uplatňovať systémy predchádzajúceho udeľovania povolení alebo predchádzajúceho oznamovania platné v rámci vnútroštátneho práva na kontrolu prístupu k činnostiam v oblasti služieb alebo na ich vykonávanie, čo je už predmetom kontroly pred vydaním európskeho elektronického preukazu služieb.
- (13) Cieľom postupu, ktorý sa touto smernicou zavádza, je zavedenie všeobecných pravidiel a zásad smernice 2006/123/ES v súvislosti s cezhraničným usadením sa a dočasným poskytovaním určitých služieb.
- (14) Určité požiadavky a príslušné povolenia a oznámenia upravované smernicou 2006/123/ES by nemali byť predmetom kontrol v súvislosti s vydaním európskeho elektronického preukazu služieb vzhľadom na ich zložitosť alebo zapojenie tretích

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1).

¹⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

²⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/67/EÚ z 15. mája 2014 o presadzovaní smernice 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 159, 28.5.2014, s. 11).

subjektov, ktoré jednotný procedurálny postup v rámci európskeho elektronického preukazu služieb nemôže primerane pojať. To sa týka výberových konaní pre udeľovanie povolení v obmedzenom počte a kontrol špecifických miestnych podmienok, či už ide o miesto aktuálneho poskytovania služieb, alebo miesto, kde poskytovateľ zriadi svoje činnosti. Podobne európsky elektronický preukaz služieb nie je vhodný na uspokojenie výberových konaní pre plnenie verejných zákaziek, súťaže návrhov alebo koncesie.

- (15) V rovnakom duchu kontroly, ktoré sa vzťahujú na poskytovateľov služieb, ktorí už sú predmetom iných horizontálnych právnych predpisov EÚ, by mali zostať vylúčené. To sa týka požiadaviek a kontrol súvisiacich s uznávaním odborných kvalifikácií v rámci smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES²¹ aj v prípade, ak sú uvedené v právnych predpisoch pre dané odvetvia.
- (16) Okrem toho požiadavky na poskytovateľov služieb, ktorí sú spoločnosťami s ručením obmedzeným, na sprístupnenie určitých informácií o spoločnosti podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES²² a smernice Rady 89/666/EHS²³ a všetky požiadavky alebo kontroly uložené vnútroštátnymi pravidlami na registráciu pobočiek spoločností registrovaných v inom členskom štáte v súlade s právom obchodných spoločností by nemali byť predmetom postupov v rámci európskeho elektronického preukazu služieb, ktorý je určený na riešenie špecifických otázok určitých odvetví v rámci smernice 2006/123/ES.
- (17) Európsky elektronický preukaz služieb poskytuje niekoľko výhod. Je dôkazom o zákonom usadení sa v domovskom členskom štáte. Pokiaľ je európsky elektronický preukaz služieb platný, mal by predstavovať platný dôkazný prostriedok v rámci EÚ o zákonom usadení sa v domovskom členskom štáte na služby, ktoré sú predmetom tohto elektronického preukazu. Takýto dôkaz by mal byť akceptovaný aj v domácom kontexte, na všetkých úrovniach a v celom administratívnom členení verejnej správy. Platný európsky elektronický preukaz služieb obsahuje informácie, ktoré sa často vyžadujú v rôznych kontextoch, napríklad kontroly počas výkonu služieb alebo po ňom, zadávanie verejnej zákazky, súťaž návrhov alebo koncesia, založenie dcérskych spoločností alebo registrácia pobočiek v rámci práva obchodných spoločností a registrácia poskytovateľa služieb v systémoch povinného sociálneho poistenia. Keďže tieto informácie už sú k dispozícii v platnom európskom elektronickom preukaze služieb, orgány členských štátov by nemali tieto informácie vyžadovať od držiteľov elektronického preukazu na tieto iné účely.
- (18) Členské štáty by navyše nemali mať povolené ukladať držiteľom európskeho elektronického preukazu služieb staršie systémy udeľovania povolení alebo oznamovania v súvislosti s poskytovaním služieb pred samotným poskytovaním služieb. Členské štáty by nemali opakovať, úplne ani čiastočne, už vykonané kontroly v súvislosti s vydávaním európskeho elektronického preukazu služieb, po začatí poskytovania služieb v hostiteľskom členskom štáte. Systémy udeľovania povolení

²¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22).

²² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES zo 16. septembra 2009 o koordinácii záruk, ktoré sa od obchodných spoločností v zmysle článku 48 druhého odseku zmluvy vyžadujú v členských štátoch na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto záruk (Ú. v. EÚ L 258, 1.10.2009, s. 11).

²³ Smernica Rady 89/666/EHS z 21. decembra 1989 o požiadavkách na sprístupnenie údajov týkajúcich sa pobočiek zriadených v určitom členskom štáte určitými druhmi obchodných spoločností, ktoré sa spravujú právom iného štátu (Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 36).

a oznamovania, ako sú tie, ktoré súvisia so zdaňovaním, sociálnym zabezpečením a pracovným právom, sa budú naďalej uplatňovať, keďže tieto záležitosti sú vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Kontroly *ex post*, inšpekcie a vyšetrovania začaté príslušnými orgánmi by však mali naďalej ostať povolené, a to s cieľom kontrolovať výkon služieb, ako to je v platných právnych predpisov EÚ. Ak takéto kontroly odhalia závažné porušenia požiadaviek platných v hostiteľskom členskom štáte, môže to viesť k pozastaveniu alebo ukončeniu platnosti európskeho elektronického preukazu služieb.

- (19) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013²⁴ zaviedla legislatívny rámec pre európsky profesijný preukaz, ktorý sa má udeliť odborníkom, ktorí získajú právo na výkon rovnakého povolania, ktoré mali v (domovskom) členskom štáte, v inom (hostiteľskom) členskom štáte, a to buď dočasne, alebo prostredníctvom zriadenia vedľajšej prevádzky. Európsky elektronický preukaz služieb, ako postup zameraný na široké spektrum služieb, ktorý sa nezaobera otázkami súvisiacimi s odbornými kvalifikáciami, by sa teda nemal vzťahovať na tie služby, pre ktoré bol zavedený špecifický európsky profesijný preukaz, okrem prípadov, keď požiadavky špecifické pre dané odvetvie a ich kontroly, ktoré nesúvisia s uznávaním odborných kvalifikácií, sú naďalej platné pre zriadenie vedľajšej prevádzky v určitom povolaní.
- (20) V záujme sústreďovania opatrení a rozhodnutí v rámci členského štátu a uľahčenia spolupráce medzi rôznymi príslušnými orgánmi v domovských a hostiteľských členských štátoch koordinačný orgán v domovskom aj hostiteľskom členskom štáte by mal byť zodpovedný za vybavovanie vecí súvisiacich s európskym elektronickým preukazom služieb, a teda by koordinoval vstup z rôznych príslušných vnútroštátnych orgánov a pôsobil by ako kontaktné miesto pre svojich partnerov v iných členských štátoch. Žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb by teda mala byť predložená koordinačnému orgánu domovského členského štátu.
- (21) K dispozícii sú dva typy európskeho elektronického preukazu služieb pre poskytovateľov služieb: jednoduchší postup pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb do iných členských štátov, ktorý v zásade kontroluje ich predchádzajúce usadenie sa v domovskom členskom štáte a umožňuje hostiteľskému členskému štátu vyjadriť námietku proti dočasnému poskytovaniu cezhraničných služieb, a to len zo závažných dôvodov verejného záujmu; a zložitejší postup, ktorý sa zameriava na kontrolu hospodárskej činnosti zo strany hostiteľských členských štátov na ich území na dobu neurčitú počas zriadenia vedľajšej prevádzky v podobe pobočiek, agentúr alebo kancelárií, aby sa zjednodušeným postupom zabezpečilo vzájomné uznávanie riadnym a rýchlym spôsobom.
- (22) Európsky elektronický preukaz služieb je k dispozícii poskytovateľom, ktorí už boli usadení v členskom štáte. Dcérske spoločnosti spoločností z tretích krajín by mali mať možnosť požiadať o elektronický preukaz, pobočky, agentúry alebo kancelárie takých spoločností však nie, podľa článku 48 ZFEÚ, ktorý vyhradzuje slobodu usadenia sa a slobodu pohybu služieb pre spoločnosti založené v súlade s právnymi predpismi členského štátu, so sídlom, ústredím alebo hlavným miestom podnikania v rámci Európskej únie.

²⁴

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, ktorou sa mení smernica 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií a nariadenie (EÚ) č. 1024/2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu (nariadenie o IMI) (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 132).

- (23) Európsky elektronický preukaz služieb pre zriadenie vedľajšej prevádzky by mal umožniť poskytovanie služieb v hostiteľskom členskom štáte prostredníctvom pobočiek, agentúr, ale aj všetkých foriem kancelárií na jeho území. Na účely európskeho elektronického preukazu služieb by však zriadenie vedľajšej prevádzky nemalo zahŕňať poskytovanie služieb v hostiteľskom členskom štáte prostredníctvom dcérskych spoločností tých spoločností, ktoré sú zriadené v domovskom členskom štáte. Skutočnosť, že dcérska spoločnosť je samostatným právnym subjektom, si vyžaduje zložitejšie kontroly než tie, ktoré sa týkajú poskytovania služieb prostredníctvom pobočky, agentúry alebo kancelárie bez samostatnej právnej subjektivity. Európsky elektronický preukaz služieb nie je vhodný pre takéto typy zložitých kontrol.
- (24) Koordinačný orgán domovského členského štátu by po prijatí žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb mal túto žiadosť doplniť a overiť jej obsah, aby sa presne preukázalo zákonné usadenie sa poskytovateľa v jeho domovskom členskom štáte, a mal by opísať jeho situáciu spôsobom, ktorý napomáha orgánom hostiteľského členského štátu vykonávať svoje vlastné kontroly. Zatiaľ čo nečinnosť zo strany žiadateľa by viedla k zastaveniu konania, nečinnosť zo strany orgánov domovského členského štátu by mala dať priestor pre súdne opravné prostriedky.
- (25) S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tejto smernice v súvislosti s technickými aspektmi vybavovania a spracúvania žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb by Komisii mali byť zverené vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali *uplatňovať* v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011²⁵. Tieto vykonávacie predpisy by mali stanoviť automatické zrušenie žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb, ak je príslušné konanie prerušené pre značný časový odstup z dôvodu nečinnosti zo strany žiadateľa.
- (26) Koordinačný orgán hostiteľského členského štátu by mal zabezpečiť jednoznačnosť v tom, ktoré požiadavky platia pre prichádzajúceho poskytovateľa služieb, vzhľadom na to, že tento je už usadený v inom členskom štáte. Koordinačný orgán hostiteľského členského štátu by mal zabezpečiť, aby poskytovateľ vedel, ktoré požiadavky upravujú výkon služieb v hostiteľskom členskom štáte vrátane tých, ktoré platia po získaní európskeho elektronického preukazu služieb. Pre usadenie sa, t. j. poskytovanie služieb prostredníctvom pobočiek, agentúr alebo kancelárií, má identifikácia príslušných požiadaviek koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu iný účel: uvádza požiadavky, ktoré musí prichádzajúci poskytovateľ služieb preukázateľne spĺňať ešte pred vydaním elektronického preukazu.
- (27) Ak hostiteľský členský štát zriadil komplexnú a aktualizovanú informačnú databázu na svojom mieste jednotného kontaktu, jeho koordinačný orgán sa môže jednoducho obrátiť na príslušnú webovú stránku, z ktorej získa informácie v súvislosti s postupom v rámci európskeho elektronického preukazu služieb.
- (28) Európsky elektronický preukaz služieb by nemal meniť súčasné regulačné prostredie, v súlade so smernicou 2006/123/ES a inými príslušnými právnymi predpismi EÚ, ktoré stanovujú základné podmienky, ktoré poskytovateľ služieb musí spĺňať pri začatí poskytovania služieb v hostiteľskom členskom štáte. V dôsledku toho by hostiteľské členské štáty mali byť schopné, v súlade so súčasnými právnymi predpismi EÚ, posúdiť dodržiavanie ich vlastných požiadaviek zo strany prichádzajúcich

²⁵

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa stanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

poskytovateľov pred tým, než títo dostanú povolenie poskytovať služby na ich území. Postup na vydanie európskeho elektronického preukazu služieb by teda mal zodpovedať primeranej úlohe kontroly hostiteľského členského štátu pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb, ako aj usadenie sa.

- (29) Pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb a vzhľadom na to, že článok 16 smernice 2006/123/ES uznáva požiadavky pre väčšinu služieb, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, hostiteľské členské štáty by mali mať možnosť vyjadriť sa k vydaniu európskeho elektronického preukazu služieb domovským členským štátom, a to v takých prípadoch, kedy situácia žiadateľa vedie k skutočným a dostatočne vážnym hrozbám pre verejné záujmy týkajúce sa verejného poriadku, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia alebo ochrany životného prostredia, a to spôsobom, ktorý nedokáže adekvátne a dostatočne riešiť požiadavky a kontroly platné po začatí poskytovania služieb. Malo by to tak byť v prípade, keď existuje systém predchádzajúceho udeľovania povolení alebo predchádzajúceho oznamovania pre dočasné poskytovanie služieb odôvodnený v zmysle jedného z týchto štyroch závažných dôvodov verejného záujmu, ktoré sú zaručené článkom 16 smernice 2006/123/ES, a ak podmienky splnené zo strany žiadateľa v jeho domovskom členskom štáte nemožno považovať za rovnocenné s tými, ktoré vyžaduje hostiteľský členský štát pre udelenie predchádzajúceho povolenia. Možnosti a právomoci hostiteľských členských štátov v zmysle článku 16 smernice 2006/123/ES sa uplatňujú v súvislosti s vydaním európskeho elektronického preukazu služieb na základe vyššie uvedeného.
- (30) Systém IMI by mal umožniť, aby sa Komisia oboznámila s námietkami vznesenými hostiteľskými členskými štátmi, a to ešte pred vydaním európskeho elektronického preukazu služieb pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb, v súvislosti so systémom predchádzajúceho udeľovania povolení alebo predchádzajúceho oznamovania, ktorý mal byť takisto vopred oznámený v zmysle smernice[forthcoming Notification Directive]..... Tieto informácie o účinnom uplatňovaní oznámených systémov udeľovania povolení môže Komisia použiť na spustenie mechanizmov na presadenie práva alebo na začatie vyšetrovania. Uplatňuje sa bez toho, aby boli dotknuté práva žiadateľov na podanie sťažnosti na útvary Komisie týkajúce sa možného porušenia právnych predpisov EÚ prostredníctvom predmetnej námietky.
- (31) Pokiaľ ide o usadenie sa, hostiteľské členské štáty by mali mať možnosť uložiť žiadateľom o elektronický preukaz svoje vlastné požiadavky, ktoré by boli nediskriminačné, odôvodnené v zmysle závažných dôvodov verejného záujmu a primerané v súlade so smernicou Rady 2006/123/ES a inými právnymi predpismi EÚ. Mali by sa vziať do úvahy právne predpisy EÚ pre dané odvetvia upravujúce určité služby, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, napríklad služby cestovných agentúr podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302²⁶ a služby inštalácie stavebných prvkov súvisiacich s energiou podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ²⁷, pokiaľ sa kontroly netýkajú uznávania odborných kvalifikácií v rámci smernice 2005/36/ES.

²⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2302 z 25. novembra 2015 o balíkoch cestovných služieb a spojených cestovných službách, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ a ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/314/EHS (Ú. v. EÚ L 326, 11.12.2015, s. 1).

²⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (32) Neoddeliteľnou súčasťou tohto hodnotenia by mala byť rovnocennosť medzi požiadavkami hostiteľského členského štátu a tými požiadavkami domovského členského štátu, ktoré žiadateľ už splnil. S cieľom uľahčiť hodnotenie rovnocennosti požiadaviek v domovských a hostiteľských členských štátoch, ak orgán hostiteľského členského štátu potvrdí svoj zámer odmietnuť elektronický preukaz na usadenie sa, žiadateľ by mal dostať ďalšiu príležitosť preukázať, že spĺňa podmienky stanovené v predchádzajúcom udelení povolenia alebo predchádzajúcom oznámení, na základe ktorého chcú orgány hostiteľského členského štátu odmietnuť elektronický preukaz, aj prostredníctvom požiadaviek, ktoré sa vzťahujú na žiadateľa v domovskom členskom štáte a ktoré považujú za rovnocenné.
- (33) Hostiteľské členské štáty by mali mať možnosť požiadať o vysvetlenie alebo dodatočné informácie od domovského členského štátu pred vydaním európskeho elektronického preukazu služieb, a to také, ktoré sú obzvlášť dôležité pre posúdenie toho, či existuje opodstatnená a primeraná potreba námietky voči dočasnému poskytovaniu služieb žiadateľom na ich území, alebo pokiaľ ide o usadenie sa, na posúdenie toho, koľko problémov v oblasti regulácie sa už primerane rieši prostredníctvom súladu s požiadavkami domovského členského štátu zo strany žiadateľa. Očakáva sa, že postupom času členské štáty získajú navzájom lepšie poznatky o svojich regulačných rámcoch v odvetviach, na ktoré sa vzťahuje elektronický preukaz, čo by malo viesť k zvýšeniu vzájomnej dôvery, a tým aj k vhodnejším prostriedkom hodnotenia v prospech žiadateľov.
- (34) S cieľom stanoviť postup na vyžiadanie týchto informácií by sa na Komisiu mala delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy v súvislosti s určením procedurálneho postupu a jeho vplyvu na príslušné lehoty pre rozhodnutia, ktoré sa majú prijať v kontexte vydávania európskeho elektronického preukazu služieb. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.
- (35) Hostiteľský členský štát by už nemal kontrolovať, či žiadateľ o európsky elektronický preukaz služieb je zákonne usadený v inom členskom štáte. Rovnako by nemal spochybňovať pravdivosť a platnosť údajov a dokumentov zahrnutých v žiadosti po jej potvrdení koordinačným orgánom domovského členského štátu. Naopak, koordinačný orgán v domovskom členskom štáte by nemal posudzovať, či vydáva európsky elektronický preukaz služieb pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb na základe splnenia požiadaviek hostiteľského členského štátu zo strany poskytovateľa, ale by mal skôr hodnotiť len to, či je žiadateľ je zákonne usadený na jeho území na účely poskytovania danej služby v čase rozhodovania o vydaní.
- (36) Príslušné opatrenia a rozhodnutia koordinačných orgánov zapojených v postupe na vydanie európskeho elektronického preukazu služieb v hostiteľskom, ako aj domovskom členskom štáte, by mali byť predmetom opravných prostriedkov v súlade s vnútroštátnym právom. To by malo zahŕňať príslušné opravné prostriedky v prípade nekonania koordinačného orgánu v domovskom členskom štáte v súlade s postupom na vydanie elektronického preukazu.

- (37) Pred vydaním európskeho elektronického preukazu služieb by hostiteľský členský štát mal mať možnosť vyjadriť legitímne politické záujmy. V záujme umožnenia zjednodušeného a rýchleho postupu by sa však pri vydávaní európskeho elektronického preukazu služieb mala dodržiavať zásada implicitného súhlasu. Je to všeobecná zásada stanovená v smernici 2006/123/ES. Výstraha na blížiaci sa implicitný súhlas a predĺženie príslušných lehôt o ďalšie dva týždne by mala zabezpečiť, že hostiteľský členský štát má k dispozícii dostatočný čas a prostriedky na posúdenie žiadostí o európsky elektronický preukaz služieb. Nedostatok informácií zo strany hostiteľského členského štátu o príslušných požiadavkách by nemal brániť automatickému vydaniu európskeho elektronického preukazu služieb.
- (38) Od poskytovateľov služieb by sa nemali požadovať také informácie a dokumenty, ktoré už majú iné orgány v domovskom členskom štáte, a to bez ohľadu na administratívne úrovne alebo útvary. To by malo platiť aj v prípade, keď prepojenie vnútroštátnych registrov [napr. centrálnych, obchodných registrov a registrov spoločností podľa smernice 2009/101/ES alebo insolvenčných registrov podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848²⁸] umožňuje správam v domovskom členskom štáte získavanie informácií a dokumentov od iných členských štátov. Vo všetkých prípadoch, kedy sa spracovávajú osobné údaje podľa tejto smernice, mali by byť dodržané predpisy o ochrane osobných údajov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES²⁹, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679³⁰ a vnútroštátne právne predpisy.
- (39) Poskytovateľ služieb by mal mať možnosť požiadať o európsky elektronický preukaz služieb v domovskom členskom štáte a nechať žiadosť posúdiť hostiteľským členským štátom v súvislosti s platnými podmienkami na poskytovanie služieb prostredníctvom pobočky na území tohto hostiteľského členského štátu pred tým, než bude žiadateľ žiadať o registráciu budúcej pobočky v tomto hostiteľskom členskom štáte. Takto si bude žiadateľ vedomý podmienok platných pre dané odvetvie a v konečnom dôsledku aj toho, že ich spĺňa spôsobom uspokojivým pre hostiteľský členský štát ešte pred tým, ako vynaloží čas a prostriedky na žiadosť o registráciu pobočky v hostiteľskom členskom štáte na účely práva obchodných spoločností. Žiadateľ musí zároveň spĺňať vnútroštátne predpisy o registrácii pobočiek podľa práva obchodných spoločností na poskytovanie služieb prostredníctvom pobočky v súlade s právnymi predpismi EÚ.
- (40) Európsky elektronický preukaz služieb by mal umožniť poskytovanie služieb na území hostiteľského členského štátu. Poskytovateľ služieb, ktorý už je usadený v členskom štáte vo forme pobočky, agentúry alebo kancelárie by v zásade nemal mať potrebu žiadať o ďalší elektronický preukaz v záujme rozšírenia poskytovania služieb, na ktoré sa už vzťahuje existujúci elektronický preukaz na domácom trhu prostredníctvom ďalších pobočiek, agentúr alebo kancelárií, podľa okolností. Ako však výslovne stanovuje smernica 2006/123/ES, povolenia pre jednotlivú pobočku, agentúru alebo kanceláriu môžu byť odôvodnené závažnými dôvodmi verejného záujmu. V takom prípade by poskytovatelia služieb mali mať naďalej možnosť rozšírenia činnosti na domácom trhu získaním týchto povolení podľa vnútroštátneho práva alebo požiadaním

²⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2016, s. 19).

²⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

o ďalší európsky elektronický preukaz služieb pre každú ďalšiu pobočku, agentúru alebo kanceláriu podľa okolností.

- (41) Táto smernica by nemala zasahovať do rozdelenia regionálnych alebo miestnych právomocí v rámci členských štátov vrátane regionálnej a miestnej samosprávy. Napriek tomu administratívna spolupráca medzi rôznymi vnútroštátnymi orgánmi v rámci prísnych lehôt môže byť potrebná v záujme splnenia povinností stanovených v tejto smernici. S cieľom pomôcť členským štátom plniť svoje povinnosti a vzhľadom na decentralizovanú štruktúru mnohých z nich by systém IMI mohol byť použitý aj ako nástroj pre efektívnu výmenu informácií a vzájomnú pomoc medzi príslušnými orgánmi v rámci určitého členského štátu bez toho, aby boli dotknuté iné riešenia zavedené členskými štátmi.
- (42) Európsky elektronický preukaz služieb by mal byť platný na dobu neurčitú, bez toho, aby boli dotknuté, pokiaľ ide o dočasné cezhraničné poskytovanie služieb, účinky individuálnych odchýlok v súlade so smernicou 2006/123/ES.
- (43) Platnosť európskeho elektronického preukazu služieb by sa však mala pozastaviť vydávajúcim koordinačným orgánom, ak má poskytovateľ služieb dočasný zákaz poskytovania predmetných služieb. Toto pozastavenie by malo trvať rovnako dlho ako platnosť tohto zákazu. Platnosť európskeho elektronického preukazu služieb by sa mala zrušiť vydávajúcim koordinačným orgánom, ak podmienky na jeho vydanie alebo na to, aby bol platný ako dôkaz zákonnosti poskytovania služieb v hostiteľskom členskom štáte, už nie sú splnené. Konečné rozhodnutie o tom, že držiteľ elektronického preukazu nepravdivo opísal svoje postavenie ako poskytovateľ služieb a že podľa vnútroštátneho práva, buď domovského, alebo hostiteľského členského štátu, je považovaný za pracovníka, by malo viesť k zrušeniu platnosti predmetného európskeho elektronického preukazu služieb. Podobne aj prípady podvodných, nepresných alebo falošných informácií alebo dokumentov použitých v súvislosti s vydaním európskeho elektronického preukazu služieb by mali mať vplyv na jeho platnosť.
- (44) Administratívna spolupráca medzi domovskými a hostiteľskými členskými štátmi by mala zabezpečiť dodržiavanie podmienok platnosti predtým vydaného európskeho elektronického preukazu služieb. V snahe zabezpečiť, aby žiaden európsky preukaz služieb neskreslil postavenie jeho držiteľa v ktoromkoľvek štádiu, držiteľ a príslušné orgány by mali mať povinnosť informovať koordinačný orgán, ktorý ho vydal, o zmenách v postavení držiteľa, ktoré môžu mať vplyv na platnosť elektronického preukazu.
- (45) V každom prípade pred prijatím rozhodnutia o zrušení alebo pozastavení platnosti elektronického preukazu koordinačný orgán by to mal konzultovať s držiteľom elektronického preukazu a každé rozhodnutie by malo byť riadne odôvodnené a malo by podliehať odvolaniu, v súlade s platnými vnútroštátnym právom členského štátu, ktorý preukaz vydal. Mali by byť povolené predbežné opatrenia, ktoré naznačujú otvorené konanie o pozastavení alebo zrušení platnosti európskeho elektronického preukazu služieb, pričom by poskytovali prepojenie s výstrahami vyvolanými podľa smernice 2006/123/ES.
- (46) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky pre uplatňovanie tejto smernice v súvislosti s technickými aspektmi pozastavenia, zrušenia a ukončenia platnosti európskeho elektronického preukazu služieb, Komisii by mali byť zverené vykonávacie právomoci. Tieto právomoci by sa mali uplatňovať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011.

- (47) Uplatňovanie tejto smernice by malo byť monitorované a hodnotené s cieľom zistiť jej vplyv na náklady súvisiace s rozširovaním činností cez hranice, najmä v súvislosti s poskytovateľmi služieb, na vnímanie spotrebiteľov pokiaľ ide o týchto poskytovateľov, a to najmä tých, ktorí držia európsky elektronický preukaz služieb, a na hospodársku súťaž, ceny a kvalitu poskytovaných služieb. Účinky ustanovení obsiahnutých v tejto smernici by sa mali pravidelne hodnotiť, najmä s cieľom posúdiť, či by bolo vhodné zaviesť európsky elektronický preukaz služieb aj pre iné činnosti v oblasti služieb. Toto monitorovanie sa uskutoční v spolupráci s členskými štátmi, sociálnymi partnermi a ostatnými zainteresovanými stranami.
- (48) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov vzhľadom na zložitosť a nesúlad prístupov ku kontrole určitých služieb v členských štátoch, ale z dôvodov zlepšenej administratívnej koordinácie v Únii ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku sa v tejto smernici neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (49) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržia sa zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tejto smernice je predovšetkým prostredníctvom zavedenia právneho a operačného rámca pre európsky elektronický preukaz služieb a koordináciu niektorých požiadaviek týkajúcich sa slobody usadiť sa a poskytovať služby vzťahujúcu sa na určitú službu presadzovať práva usadiť sa a práva poskytovať služby v ktoromkoľvek členskom štáte, pričom sa má zabrániť diskriminácii na základe štátnej príslušnosti a zabezpečiť nestranný, spravodlivý a primerane rýchly postup, v súlade s článkami 15, 21 a 41 Charty základných práv Európskej únie, pri plnom rešpektovaní ochrany osobných údajov, ako aj v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³¹, smernicou 95/46/ES [nariadením (EÚ) 2016/679], pričom sa náležite zohľadňuje riziko zneužitia práv uvedených v článkoch 8 a 54 tejto Charty,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovuje právny a operačný rámec pre európsky elektronický preukaz služieb zavedený nariadením[ESC Regulation].....

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na služby uvedené v prílohe.
2. Táto smernica nemá vplyv na záležitosti uvedené v článku 1 ods. 2 až 7 smernice 2006/123/ES.

³¹

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

Neuplatňuje sa na činnosti a oblasti uvedené v článku 2 ods. 2 a 3 smernice 2006/123/ES.

3. Ak existuje rozpor medzi ustanoveniami tejto smernice a ustanovením iného aktu Únie, ktorým sa upravujú osobitné aspekty prístupu k činnosti v oblasti služieb alebo jej výkonu v osobitných oblastiach alebo v osobitných povolaniach, má ustanovenie iného aktu Únie prednosť a uplatňuje sa na tieto osobitné oblasti alebo povolania.

Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté práva pracovníkov, povinnosti poskytovateľov služieb a súvisiace kontroly v členských štátoch stanovené v smerniciach 96/71/ES a 2014/67/EÚ.

Článok 3 **Vymedzenie pojmov**

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „domovský členský štát“ je členský štát, ktorému poskytovateľ adresuje žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb;
2. „hostiteľský členský štát“ je členský štát, v ktorom poskytovateľ prejaví úmysel poskytovať služby s použitím európskeho elektronického preukazu služieb;
3. „požiadavka“ je požiadavka v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 7 smernice 2006/123/ES;
4. „koordinačný orgán“ je orgán vymedzený v súlade s článkom 17 nariadenia[ESC Regulation].....;
5. „príslušný orgán“ je ktorýkoľvek z nasledujúcich bez toho, aby bol dotknutý článok 16 ods. 5 tretí pododsek:
 - a) príslušný orgán v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 9 smernice 2006/123/ES;
 - b) príslušný orgán v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 písm. d) smernice 2005/36/ES;
 - c) každý orgán alebo úrad, ktorý je zodpovedný za centrálny, obchodný register alebo register spoločností v členskom štáte;
 - d) každý daňový úrad v členskom štáte;
6. „verejná zákazka“ je zákazka v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ³²;
7. „súťaž návrhov“ je súťaž návrhov v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 21 smernice 2014/24/EÚ;
8. „koncesia“ je koncesia v zmysle vymedzenia v článku 5 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ³³;
9. „systém udeľovania povolení“ je systém udeľovania povolení v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 6 smernice 2006/123/ES;
10. „služba“ sú služby v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 1 smernice 2006/123/ES;

³² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65).

³³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesii (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 1).

11. „poskytovateľ“ je poskytovateľ v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 2 smernice 2006/123/ES;
12. „členský štát usadenia“ je členský štát usadenia v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 4 smernice 2006/123/ES;
13. „usadenie sa“ je usadenie sa v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 5 smernice 2006/123/ES;
14. „systém oznamovania“ je každý postup, v rámci ktorého sa od poskytovateľa vyžaduje, aby podnikol kroky voči príslušnému orgánu, pokiaľ ide o podávanie informácií alebo predkladanie dokumentov týkajúcich sa prístupu k činnosti v oblasti služieb alebo jej vykonávania, bez potreby formálneho alebo implicitného rozhodnutia zo strany tohto orgánu.

KAPITOLA II

EURÓPSKY ELEKTRONICKÝ PREUKAZ SLUŽIEB

Článok 4

Európsky elektronický preukaz služieb ako dôkaz o usadení sa

Členské štáty akceptujú európsky elektronický preukaz služieb ako dôkaz o tom, že držiteľ je usadený na území svojho domovského členského štátu a je oprávnený na tomto území poskytovať činnosti v oblasti služieb, na ktoré sa vzťahuje tento elektronický preukaz.

Článok 5

Účinky elektronického európskeho preukazu služieb v hostiteľskom členskom štáte

1. Hostiteľský členský štát neuloží žiadnu požiadavku týkajúcu sa systému predchádzajúceho udeľovania povolení, predchádzajúceho oznamovania alebo usadenia sa držiteľovi predtým vydaného európskeho elektronického preukazu služieb na dočasné cezhraničné poskytovanie služieb ako podmienku na takéto poskytovanie služieb na svojom území.
2. Hostiteľský členský štát neuloží žiadnu požiadavku týkajúcu sa systému predchádzajúceho udeľovania povolení alebo predchádzajúceho oznamovania držiteľovi predtým vydaného európskeho elektronického preukazu služieb na usadenie sa ako podmienku na usadenie sa na jeho území prostredníctvom pobočky, agentúry alebo kancelárie so sídlom na jeho území.
3. Hostiteľský členský štát sa zdrží uloženia iných požiadaviek držiteľovi predtým vydaného európskeho elektronického preukazu služieb, než sú požiadavky uvedené v odsekoch 1 a 2, ktorých splnenie bolo alebo je považované za overené v súlade s článkami 11 až 13.
4. Odseky 1, 2 a 3 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté:
 - i) požiadavky na poskytovateľov v súvislosti s výberovými konaniami na výber kandidátov pre systémy udeľovania povolení v obmedzenom počte v súlade s právnymi predpismi EÚ;
 - ii) požiadavky a iné povinnosti, zákazy, podmienky alebo obmedzenia poskytovateľov v súvislosti s výberovými konaniami na výber kandidátov pre poskytovanie služieb na základe verejnej zákazky, súťaže návrhov a koncesie;

- iii) systémy udeľovania povolení, systémy oznamovania alebo požiadavky týkajúce sa podmienok osobitne súvisiacich s miestom poskytovania služby alebo s miestom, kde je poskytovateľ služby usadený;
 - iv) požiadavky týkajúce sa uznávania odborných kvalifikácií uvedených v článkoch 4 a 4f smernice 2005/36/ES;
 - v) povinnosti zverejňovať stanovené v článku 2 smernice 2009/101/ES a článku 2 smernice 89/666/EHS alebo povinnosti, zákazy, podmienky alebo obmedzenia uložené vnútroštátnymi právnymi predpismi o registrácii pobočiek spoločností registrovaných v inom členskom štáte v súlade s právom obchodných spoločností.
5. Odseky 1, 2 a 3 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté oznamovacie povinnosti držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb alebo vykonávanie kontrol, inšpekcií alebo vyšetřovaní zo strany príslušných orgánov v priebehu poskytovania služieb v súlade s právnymi predpismi EÚ.

Článok 6

Používanie informácií obsiahnutých v európskom elektronickom preukaze služieb

Orgány členských štátov v súvislosti so všetkými postupmi alebo formalitami, ktoré sa vyžadujú od poskytovateľa na ich území, a v súlade s predpismi na ochranu osobných údajov stanovenými v smernici 95/46/ES [, nariadení (EÚ) 2016/679] a vnútroštátnych právnych predpisoch nesmú žiadať držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb o poskytnutie žiadnych informácií, ktoré sú už obsiahnuté v európskom elektronickom preukaze služieb, a to vrátane informácií ako:

- i) zadávanie verejnej zákazky, súťaž návrhov alebo koncesia;
- ii) založenie dcérskych spoločností alebo registrácia pobočiek podľa práva obchodných spoločností;
- iii) registrácia v systémoch povinného sociálneho poistenia.

Článok 7

Platnosť európskeho elektronického preukazu služieb

1. Európsky elektronický preukaz služieb pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb, na ktoré sa tento elektronický preukaz vzťahuje, je platný na celom území hostiteľského členského štátu.

Európsky elektronický preukaz služieb na usadenie sa je platný s ohľadom na činnosti v oblasti služieb, na ktoré sa tento elektronický preukaz vzťahuje, na celom území hostiteľského členského štátu prostredníctvom jednej alebo viacerých pobočiek, agentúr alebo kancelárií so sídlom na území tohto členského štátu s výnimkou prípadov, v ktorých je povolenie pre každú ďalšiu pobočku, agentúru alebo kanceláriu odôvodnené v súlade s článkom 10 ods. 4 smernice 2006/123/ES.

To sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá povinnosť držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb dodržiavať povinnosti, zákazy, podmienky alebo obmedzenia stanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi o registrácii pobočky podľa práva obchodných spoločností s cieľom poskytovať služby prostredníctvom takej pobočky.

2. Európsky elektronický preukaz služieb je platný na dobu neurčitú, pokiaľ jeho platnosť nie je pozastavená, zrušená alebo ukončená v súlade s článkami 15 až 17.
- To sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté opatrenia prijaté v súlade s článkom 18 smernice 2006/123/ES.

KAPITOLA III

PROGRAM EURÓPSKEHO ELEKTRONICKÉHO PREUKAZU SLUŽIEB

Článok 8

Žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia, ktorí sú usadení na území jedného členského štátu, mali právo predložiť žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb koordinačnému orgánu tohto členského štátu.

Žiadosť musí obsahovať údaje a podporné dokumenty tak, ako je to predpísané v článkoch 4 a 5 nariadenia[ESC Regulation].....

Článok 9

Oprávnenosť

1. Poskytovatelia činností v oblasti služieb, pre ktorých bol zavedený európsky profesijný preukaz pre dočasné a príležitostné poskytovanie služieb v súlade so smernicou 2005/36/ES, nie sú oprávnení na európsky elektronický preukaz služieb pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb.
2. Poskytovatelia činností v oblasti služieb, pre ktorých bol zavedený európsky profesijný preukaz na usadenie sa v súlade so smernicou 2005/36/ES, nie sú oprávnení na európsky elektronický preukaz služieb na usadenie sa. Títo poskytovatelia sú oprávnení na európsky elektronický preukaz služieb s ohľadom na požiadavky a ustanovenia uvedené v článku 4a ods. 5 druhom pododseku smernice 2005/36/ES.

Článok 10

Právo členských štátov uplatňovať závažné dôvody verejného záujmu

Pri posudzovaní žiadostí o európsky elektronický preukaz služieb si členské štáty ponechávajú právo uplatňovať závažné dôvody verejného záujmu uznané v rámci smernice 2006/123/ES, najmä jej článku 16 alebo iných právnych aktov EÚ.

Článok 11

Hodnotenie žiadosti domovským členským štátom

1. Koordinačný orgán domovského členského štátu do jedného týždňa po prijatí žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb:
 - a) preskúma žiadosť;
 - b) overí úplnosť a správnosť poskytnutých informácií;
 - c) overí, či platnosť európskych elektronických preukazov služieb vydaných v súvislosti s inými domovskými členskými štátmi pre toho istého poskytovateľa a činnosť v oblasti služieb bola zrušená alebo ukončená alebo či

bola podaná žiadosť o ukončenie platnosti na účely výmeny týchto elektronických preukazov za európsky elektronický preukaz služieb, ktorého sa žiadosť týka;

- d) overí obsah a platnosť sprievodných dokumentov, ak také dokumenty existujú, ktoré preukazujú plnenie požiadaviek, ktoré sa vzťahujú na poskytovanie služieb, ktoré sa na žiadateľa vzťahuje v domovskom členskom štáte;
- e) požiadava o doplnenie žiadosti zo strany žiadateľa, ak je to potrebné;
- f) vo formulári žiadosti doplní informácie získané v súlade s článkom 14 ods. 2;
- g) uloží na elektronickú platformu, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, potrebné dokumenty získané v súlade s článkom 14 ods. 2, ak takéto dokumenty existujú.

Ak koordinačný orgán domovského členského štátu požiadava o doplnenie žiadosti zo strany žiadateľa, lehota sa pozastaví, kým nie sú informácie poskytnuté.

- 2. Koordinačný orgán domovského členského štátu po splnení úloh uvedených v odseku 1 bez zbytočného odkladu oznámi žiadosť koordinačnému orgánu hostiteľského členského štátu, o čom informuje žiadateľa.
- 3. Rozhodnutia a opatrenia koordinačného orgánu domovského členského štátu, ktoré sa žiadateľovi oznamujú prostredníctvom elektronickej platformy, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, alebo absencia rozhodnutia alebo opatrenia v stanovenej lehote, sú predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva domovského členského štátu.
- 4. Komisia formou vykonávacích aktov prijme technické predpisy týkajúce sa vybavovania a spracúvania žiadosti. Tieto predpisy budú zahŕňať lehoty na uplynutie platnosti žiadosti z dôvodu nečinnosti zo strany žiadateľa.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19 ods. 2.

Článok 12

Hodnotenie žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb na dočasné cezhraničné poskytovanie služieb zo strany hostiteľského členského štátu

- 1. Koordinačný orgán hostiteľského členského štátu do dvoch týždňov od prijatia žiadosti preskúma žiadosť a oznámi žiadateľovi a domovskému členskému štátu požiadavky platné pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb podľa právnych predpisov hostiteľského členského štátu s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v článku 5 ods. 4. V súlade s právami členských štátov uvedenými v článku 10 koordinačný orgán hostiteľského členského štátu môže v stanovenej lehote vzniesť námietku proti vydaniu európskeho elektronického preukazu služieb koordinačným orgánom domovského členského štátu, ak preukáže, že použitie systému predchádzajúceho udeľovania povolení, predchádzajúceho oznamovania alebo požiadaviek na žiadateľa je oprávnené z jedného zo závažných dôvodov verejného záujmu uvedených v článku 16 smernice 2006/123/ES alebo je prípustné v súlade s inými právnymi aktmi EÚ.

Hostiteľský členský štát v hodnotení riadne zohľadní požiadavky, ktoré žiadateľ spĺňa vo svojom domovskom členskom štáte. Na účely tohto hodnotenia a v rámci vyššie uvedenej lehoty koordinačný orgán hostiteľského členského štátu môže

požadovať potrebné vysvetlenia alebo potrebné dodatočné informácie od domovského členského štátu alebo žiadateľa, ktorý ešte nie je v žiadosti uvedený. V takom prípade je lehota uvedená v tomto odseku pozastavená, kým sa nezískajú potrebné vysvetlenia alebo dodatočné informácie. Postup na vyžiadanie vysvetlenia alebo dodatočných informácií sa stanoví prostredníctvom delegovaných aktov uvedených v odseku 4.

Námietka voči udeleniu európskeho elektronického preukazu služieb nemôže byť založená na nesplnení jednej z požiadaviek uvedených v článku 5 ods. 5. Komisia má prostredníctvom systému IMI prístup k rozhodnutiu o námietke zo strany koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu.

2. S ohľadom na práva členských štátov uvedené v článku 10, ak koordinačný orgán hostiteľského členského štátu nezareaguje v rámci lehoty uvedenej v odseku 1, táto lehota sa automaticky predĺži o ďalšie dva týždne a elektronická platforma, na ktorú sa podala žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb, vydá výstrahu pre koordinačný orgán hostiteľského členského štátu o tom, že nereagovanie znamená, že neexistuje námietka proti vydaniu európskeho elektronického preukazu služieb žiadateľovi.
3. Ak hostiteľský členský štát nevznesie námietku v súlade s odsekom 1, koordinačný orgán domovského členského štátu vydá európsky elektronický preukaz služieb bez zbytočného odkladu po skončení predĺženej lehoty vyplývajúcej z uplatňovania odseku 2. V prípade absencie námietky podľa odseku 1 druhého pododseku a neprijatia rozhodnutia zo strany koordinačného orgánu domovského členského štátu po skončení predĺženej lehoty vyplývajúcej z uplatňovania odseku 2 bude sa mať za to, že európsky elektronický preukaz služieb bol vydaný domovským členským štátom za podmienok oznámených hostiteľskému členskému štátu v súlade s článkom 11 ods. 2.

Po prijatí rozhodnutia hostiteľského členského štátu o námietke podľa odseku 1 domovský členský štát bez zbytočného odkladu zamietne žiadosť o európsky elektronický preukaz služieb.

4. Komisia je splnomocnená prijať delegované akty v súlade s článkom 18 s cieľom spresniť postup koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu na požadovanie vysvetlení alebo dodatočných informácií od domovského členského štátu alebo žiadateľa, ako aj v prípade potreby meniť časové lehoty stanovené v odseku 1.
5. Rozhodnutia a opatrenia koordinačného orgánu domovského členského štátu, ktoré sa žiadateľovi oznamujú prostredníctvom elektronickej platformy, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, sú predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva domovského členského štátu.

Rozhodnutie koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu o vznesení námietky proti vydaniu európskeho elektronického preukazu služieb, ktoré sa žiadateľovi oznamuje prostredníctvom elektronickej platformy, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva hostiteľského členského štátu.

6. Komisia prijíma technické predpisy týkajúce sa vybavovania a spracúvania žiadosti podľa odsekov 1 a 2, a to prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto predpisy budú zahŕňať lehoty na uplynutie platnosti žiadosti z dôvodu nečinnosti zo strany žiadateľa.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19 ods. 2.

Článok 13

Hodnotenie žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb na usadenie sa zo strany hostiteľského členského štátu

1. V súvislosti s postupom na vydávanie európskeho elektronického preukazu služieb na usadenie sa vo forme pobočky, agentúry alebo kancelárie koordinačný orgán hostiteľského členského štátu do štyroch týždňov od prijatia žiadosti určí, ktorý systém predchádzajúceho udeľovania povolení alebo systém predchádzajúceho oznamovania, ak taký existuje, podľa článku 5 ods. 2 sa uplatňuje v súlade s právnymi predpismi EÚ na toto usadenie sa. Ak sa zistí takýto systém predchádzajúceho udeľovania povolení alebo systém predchádzajúceho oznamovania, hostiteľský členský štát určí aj podmienky, ktoré musí žiadateľ splniť, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v článku 5 ods. 5. Hostiteľský členský štát uvedie, prečo je použitie tohto systému predchádzajúceho udeľovania povolení alebo systému predchádzajúceho oznamovania potrebné a primerané pre uplatňovanie závažných dôvodov verejného záujmu.

Hostiteľský členský štát bezodkladne informuje žiadateľa a koordinačný orgán domovského členského štátu o predmetnom systéme predchádzajúceho udeľovania povolení alebo systéme predchádzajúceho oznamovania, o podmienkach, ktoré musí žiadateľ splniť, a o ich nevyhnutnosti a proporcionalite.

2. S ohľadom na práva členských štátov uvedené v článku 10, ak koordinačný orgán hostiteľského členského štátu nezareaguje v rámci lehoty uvedenej v odseku 1, táto lehota sa automaticky predĺži o ďalšie dva týždne a elektronická platforma, na ktorú sa podala žiadosť o európsky preukaz služieb, vydá výstrahu pre koordinačný orgán hostiteľského členského štátu o tom, že nereagovanie znamená, že sa európsky elektronický preukaz služieb vydá žiadateľovi.

3. Po prijatí reakcie koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu na žiadosť môže žiadateľ preukázať dodržiavanie podmienok stanovených koordinačným orgánom hostiteľského členského štátu podľa odseku 1.

Žiadateľ opíše, ktoré konkrétne podmienky sú splnené predošlým súladom s rovnocennými požiadavkami v domovskom členskom štáte.

V súlade s článkom 14 členské štáty zabezpečia, aby koordinačný orgán domovského členského štátu pomáhal žiadateľovi pri preukazovaní plnenia podmienok hostiteľského členského štátu.

4. Koordinačný orgán hostiteľského členského štátu do jedného týždňa po prijatí dôkazu o plnení podmienok určených v súlade s odsekom 1 posúdi, či žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb vyhovie, alebo ju zamietne.

V prípade, že koordinačný orgán hostiteľského členského štátu rozhodne, že európsky elektronický preukaz služieb vydá, urobí tak bez zbytočného odkladu.

Koordinačný orgán hostiteľského členského štátu môže prípadne informovať žiadateľa a koordinačný orgán domovského členského štátu o svojom úmysle zamietnuť žiadosť a v takom prípade má žiadateľ jeden týždeň na predloženie svojich pripomienok.

Po prijatí pripomienok žiadateľa alebo ak sa žiadne pripomienky nepredložili, po uplynutí lehoty na predloženie týchto pripomienok koordinačný orgán hostiteľského členského štátu do jedného týždňa rozhodne, či žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb vyhovie, alebo ju zamietne.

5. Koordinačný orgán hostiteľského členského štátu môže požadovať potrebné vysvetlenia alebo potrebné dodatočné informácie od domovského členského štátu alebo žiadateľa, ktorý ešte nie je v žiadosti uvedený. V takom prípade sú lehoty uvedené v odsekoch 1 a 4 pozastavené, kým sa nezískajú potrebné vysvetlenia alebo dodatočné informácie.

Vysvetlenia a dodatočné informácie sa požadujú v súlade s postupom stanoveným v súlade s odsekom 7.

6. V prípade, že hostiteľský členský štát po uplynutí lehôt na reakciu uvedených v odsekoch 2 a 4 nevyžaduje splnenie žiadnych podmienok podľa odseku 1 ani neprijme rozhodnutie vydať európsky elektronický preukaz služieb podľa odseku 4, má sa za to, že európsky elektronický preukaz služieb bol vydaný hostiteľským členským štátom za podmienok oznámených hostiteľskému členskému štátu v súlade s článkom 11 ods. 2.
7. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 18 s cieľom spresniť postup koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu na požadovanie vysvetlení alebo dodatočných informácií od domovského členského štátu, ako je uvedené v odseku 5, ako aj v prípade potreby meniť časové lehoty uvedené v odsekoch 1 a 4.
8. Rozhodnutia a opatrenia koordinačného orgánu domovského členského štátu, ktoré sa žiadateľovi oznamujú prostredníctvom elektronickej platformy, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, sú predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva domovského členského štátu.

Rozhodnutia koordinačného orgánu hostiteľského členského štátu o vyžiadaní plnenia podmienok podľa odseku 1 a jeho rozhodnutie vydať európsky elektronický preukaz služieb, ktoré sa žiadateľovi oznamuje prostredníctvom elektronickej platformy, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva hostiteľského členského štátu.

9. Členské štáty nebudú vyžadovať žiadosť o registráciu pobočky podľa práva obchodných spoločností ako predpoklad pre posúdenie žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb na usadenie sa.

To sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá povinnosť držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb dodržiavať vnútroštátne povinnosti, zákazy, podmienky alebo obmedzenia týkajúce sa registrácie pobočky stanovené právom obchodných spoločností s cieľom poskytovať služby prostredníctvom takej pobočky v súlade s právnymi predpismi EÚ.

10. Komisia prijíma technické predpisy týkajúce sa vybavovania a spracúvania žiadosti podľa odsekov 1, 2, 3 a 4, a to prostredníctvom vykonávacích aktov. Tieto predpisy budú zahŕňať lehoty na uplynutie platnosti žiadosti z dôvodu nečinnosti zo strany žiadateľa.

Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19 ods. 2.

Článok 14

Zásada „len raz“ v domovskom členskom štáte

1. Koordinačné orgány v domovskom členskom štáte nebudú od poskytovateľov vyžadovať informácie a dokumenty, ktoré sú týmto orgánom k dispozícii v súlade s odsekom 2 tohto článku alebo článku 14 ods. 3 nariadenia[ESC Regulation]....., pri podávaní žiadosti o európsky elektronický preukaz služieb alebo, pokiaľ ide o európsky elektronický preukaz služieb na usadenie sa, na preukázanie plnenia podmienok určených koordinačným orgánom hostiteľského členského štátu v súlade s článkom 13 ods. 1.
2. Koordinačný orgán v domovskom členskom štáte získa tie informácie a dokumenty požadované na účely uvedené v odseku 1, ktoré sú k dispozícii ostatným orgánom v domovskom členskom štáte alebo pochádzajú z týchto orgánov, v súlade s pravidlami o ochrane osobných údajov, ktoré sú stanovené v smernici 95/46/ES, v nariadení (EÚ) 2016/679 a vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 15

Pozastavenie a zrušenie európskeho elektronického preukazu služieb vo vzťahu k hostiteľskému členskému štátu

1. Členské štáty zabezpečia, aby koordinačný orgán, ktorý vydal európsky elektronický preukaz služieb, pozastavil alebo zrušil jeho platnosť v prípade rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi EÚ, ktoré stanovuje dočasný alebo trvalý zákaz poskytovania predmetných činností v oblasti služieb držiteľom európskeho elektronického preukazu služieb v hostiteľskom členskom štáte.
2. Členské štáty zabezpečia, aby koordinačné orgány, ktoré vydali európsky elektronický preukaz služieb, zrušili jeho platnosť v prípade, že držiteľ elektronického preukazu:
 - i) použil informácie alebo dokumenty v súvislosti s postupom na vydanie elektronického preukazu, ktoré sa ukázali byť podvodné, nepresné alebo falošné na základe konečného rozhodnutia buď domovského, alebo hostiteľského členského štátu, a ktoré nie sú predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva;
 - ii) podlieha konečnému rozhodnutiu, ktoré je v súlade s článkom 4 ods. 5 smernice 2014/67/ES a nie je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva, zo strany hostiteľského členského štátu o tom, že považuje držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb za pracovníka a nie za samostatne zárobkovo činnú osobu v súlade s článkom 2 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES³⁴;
 - iii) nespĺňa jednu alebo viacero podmienok platných pre dočasné cezhraničné poskytovanie služieb, ako je stanovené v článku 11 ods. 1 prvom pododseku, splnenie ktorých je podľa vnútroštátneho práva hostiteľského členského štátu nevyhnutné na pokračovanie zákonného poskytovania predmetných služieb na jeho území;
 - iv) nespĺňa jednu alebo viacero podmienok uložených v súvislosti so systémom predchádzajúceho udeľovania povolení alebo systémom predchádzajúceho

³⁴

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1).

oznamovania platných pre usadenie sa, ako je stanovené v článku 12 ods. 1 prvom pododseku, splnenie ktorých je podľa vnútroštátneho práva hostiteľského členského štátu nevyhnutné na pokračovanie zákonného poskytovania predmetných služieb na jeho území.

Článok 16

Pozastavenie a zrušenie platnosti všetkých európskych elektronických preukazov služieb poskytovateľa služieb pre činnosti v oblasti služieb

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi EÚ o stanovení dočasného alebo trvalého zákazu poskytovania činností v oblasti služieb držiteľom európskeho elektronického preukazu služieb v domovskom členskom štáte koordinácie orgány, ktoré vydali európsky elektronický preukaz služieb, pozastavili alebo zrušili platnosť všetkých európskych elektronických preukazov služieb vydaných pre toho istého poskytovateľa a predmetné činnosti v oblasti služieb.
2. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade rozhodnutia o stanovení dočasného alebo trvalého zákazu poskytovania činností v oblasti služieb držiteľom európskeho elektronického preukazu služieb v hostiteľskom členskom štáte koordinácie orgány, ktoré vydali európsky elektronický preukaz služieb, pozastavili alebo zrušili platnosť všetkých európskych elektronických preukazov služieb vydaných pre toho istého poskytovateľa a činnosti v oblasti služieb v rozsahu, v akom vnútroštátne právo domovského členského štátu stanovuje, v súlade s právnymi predpismi EÚ, pozastavenie alebo ukončenie činností v oblasti služieb na jeho území v dôsledku predmetného dočasného alebo trvalého zákazu v hostiteľskom členskom štáte.
3. Členské štáty zabezpečia, aby koordinácie orgány, ktoré vydali európsky elektronický preukaz služieb, zrušili platnosť všetkých európskych elektronických preukazov služieb pre toho istého poskytovateľa a činnosti v oblasti služieb, ak poskytovateľ:
 - i) trvalo prestane poskytovať predmetné služby v domovskom členskom štáte;
 - ii) je zrušený a ukončil činnosť;
 - iii) premiestni hlavné centrum činností relevantných pre vydanie predmetných elektronických preukazov z jedného členského štátu do iného členského štátu;
 - iv) premiestni hlavné centrum činností relevantných pre vydanie predmetných elektronických preukazov do tretej krajiny;
 - v) podlieha konečnému rozhodnutiu, ktoré nie je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva, zo strany domovského členského štátu o tom, že považuje držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb za pracovníka a nie za samostatne zárobkovo činnú osobu;
 - vi) už nie je z akéhokoľvek iného dôvodu usadený v domovskom členskom štáte.

Článok 17

Postupy na pozastavenie, zrušenie, aktualizáciu a ukončenie platnosti európskych elektronických preukazov služieb

1. Členský štát, ktorý zistí dôvod na pozastavenie alebo zrušenie platnosti európskeho elektronického preukazu služieb v súlade s článkami 15 alebo 16, ku ktorému došlo na jeho území, prostredníctvom systému IMI oznámi predmetnému držiteľovi

európskeho elektronického preukazu služieb podnet a dá mu priestor na vyjadrenie sa.

To sa uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá výstraha podľa článku 32 smernice 2006/123/ES.

2. Keď členský štát dospeje k záveru, že je potrebné pozastaviť alebo zrušiť platnosť európskeho elektronického preukazu služieb, urobí tak bez zbytočného odkladu v prípade, že jeho koordinačný orgán je orgánom, ktorý predmetný elektronický preukaz vydal, alebo bez zbytočného odkladu oznámi vydávajúcemu koordinačnému orgánu jeho záver o potrebe pozastaviť alebo zrušiť platnosť predmetného európskeho elektronického preukazu služieb.

Vydávajúci koordinačný orgán, ktorý prijme oznámenie o potrebe pozastaviť alebo zrušiť platnosť európskeho elektronického preukazu služieb od iného členského štátu, podľa potreby okamžite pozastaví alebo zruší platnosť predmetného európskeho elektronického preukazu služieb.

Členské štáty zabezpečia, že hneď, keď podmienky, ktoré viedli k pozastaveniu platnosti európskeho elektronického preukazu služieb prestanú byť platné, vydávajúci koordinačný orgán bez zbytočného odkladu obnoví pozastavenú platnosť európskeho elektronického preukazu služieb.

3. Rozhodnutie pozastaviť alebo zrušiť platnosť európskeho elektronického preukazu služieb, ktoré sa žiadateľovi oznámi prostredníctvom elektronickej platformy, kde je k dispozícii štandardný formulár žiadosti, bude náležité odôvodnené a bude predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva predmetného členského štátu.

Absencia rozhodnutia obnoviť pozastavenú platnosť európskeho elektronického preukazu služieb v súlade s odsekom 2 posledným pododsekom je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva predmetného členského štátu.

Tento odsek sa uplatňuje bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 druhý pododsek.

4. Členské štáty ukladajú držiteľovi európskeho elektronického preukazu služieb povinnosť oznamovať koordinačnému orgánu, ktorý vydal európsky preukaz služieb, nasledovné:
 - a) rozhodnutia obmedzujúce alebo zakazujúce, hoci len dočasne, buď v domovskom, alebo v hostiteľskom členskom štáte držiteľovi európskeho elektronického preukazu služieb poskytovanie činností v oblasti služieb, na ktoré sa tento elektronický preukaz vzťahuje;
 - b) trvalé ukončenie činnosti, na ktoré sa vzťahuje európsky elektronický preukaz služieb na území domovského členského štátu;
 - c) zrušenie a zánik držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb alebo premiestnenie jeho hlavného centra činností v rámci územia Európskej únie alebo do tretej krajiny;
 - d) konečné rozhodnutie, ktoré nie je predmetom práva na odvolanie podľa vnútroštátneho práva, buď zo strany domovského členského štátu podľa článku 4 ods. 5 smernice 2014/67/ES, alebo zo strany hostiteľského členského štátu, o tom, že tento štát považuje držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb za pracovníka a nie za samostatne zárobkovo činnú osobu;

- e) akékoľvek významné zmeny, pokiaľ ide o požiadavky, ktoré musí držiteľ elektronického preukazu splniť v jeho domovskom členskom štáte v rozsahu, v akom boli informácie o plnení týchto požiadaviek oznámené hostiteľskému členskému štátu spolu so žiadosťou o elektronický preukaz;
- f) zmeny skutkovej situácie alebo akýchkoľvek iných prvkov informácií týkajúcich sa držiteľa európskeho elektronického preukazu služieb, ktoré sa prejavujú v jeho obsahu.
5. Koordinačné orgány si vymieňajú informácie z vlastnej iniciatívy a poskytujú pomoc iným koordinačným orgánom v súvislosti s prípadmi, o ktorých sa dozvedeli, ktoré môžu rozhodnúť o pozastavení alebo zrušení platnosti predmetného európskeho elektronického preukazu služieb alebo o potrebe inak aktualizovať jeho obsah.
- Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány informovali koordinačné orgány, ktoré určili v súlade s článkom 17 nariadenia ...[ESC Regulation]..., o prípadoch uvedených v odseku 4, o ktorých sa dozvedeli.
- V súvislosti s odsekom 4 písm. d) sa tento odsek uplatňuje aj na príslušné orgány podľa článku 2 písm. a) smernice 2014/67/EÚ.
- Tento odsek sa uplatňuje bez toho, aby bol dotknutý článok 2 smernice 2009/101/ES a článok 2 smernice 89/666/EHS.
6. Držiteľ európskeho elektronického preukazu služieb môže kedykoľvek požiadať vydávajúci koordinačný orgán o zrušenie predtým vydaného európskeho elektronického preukazu služieb.
7. Komisia prijme technické predpisy pre spracovanie pozastavenia, zrušenia, aktualizácie a ukončenia platnosti európskych elektronických preukazov služieb, a to prostredníctvom vykonávacích aktov vrátane ustanovení o zavedení a zrušení výstrah o možnom pozastavení a zrušení platnosti a o prepojení medzi týmito postupmi a výstražným mechanizmom, ktorý sa stanovuje v článku 32 smernice 2006/123/ES, ako aj o prepojeniach medzi platnými európskymi elektronickými preukazmi služieb a postupmi pre individuálne odchýlky v súlade s článkom 18 smernice 2006/123/ES.
- Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19 ods. 2.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 18

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 12 ods. 4 a článku 13 ods. 7 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od [...]. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 12 ods. 4 a v článku 13 ods. 7 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 12 ods. 4 a článku 13 ods. 7 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 19

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor uvedený v článku 40 ods. 1 smernice 2006/123/ES. Týmto výborom je výbor v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 20

Monitorovanie vykonávania

Komisia spolu s členskými štátmi a sociálnymi partnermi a inými príslušnými zainteresovanými stranami vypracuje monitorovacie mechanizmy s cieľom monitorovať a hodnotiť vykonávanie a vplyv tejto smernice, najmä jej vplyv na slobodu usadiť sa a slobodu poskytovať služby v členských štátoch v rámci činností v oblasti služieb, na ktoré sa vzťahuje, a to znížením nákladov pre poskytovateľov, zlepšením transparentnosti informácií o poskytovateľoch služieb a zvýšením hospodárskej súťaže, ako aj účinok na ceny a kvalitu predmetných služieb, pri zohľadnení relevantných ukazovateľov.

Článok 21

Doložka o preskúmaní

Komisia do [24 mesiacov od dátumu pre transponovanie smernice] vykoná posúdenie vhodnosti dodatočných opatrení na koordináciu ustanovení týkajúcich sa slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby, pre ktoré sa zaviedol európsky elektronický preukaz služieb.

Do 36 mesiacov od dátumu pre transponovanie smernice a potom vždy najneskôr po piatich rokoch Komisia vykoná hodnotenie tejto smernice a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o jej vykonávaní. Táto správa sa má zamerať na potrebu prispôsobiť postupy na vydávanie, aktualizáciu, pozastavenie alebo zrušenie platnosti európskeho elektronického preukazu služieb, pri zohľadnení najnovšieho vývoja v elektronickej verejnej správe a má sa zahrnúť v správe hodnotiacej celkové vykonávanie nariadenia ...[ESC Regulation]... v súlade s jeho článkom 19.

Článok 22
Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do [dvoch rokov od nadobudnutia účinnosti tejto smernice] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od [dva roky po nadobudnutí účinnosti nariadenia[ESC Regulation].....].

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 23
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť [dvadsiatym] dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 24
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda